

VOX

DE GROTE VOOR- OORDELEN ENQUÊTE

De corpsbal
studeert
rechten

Ik voel me
bij rechten
underdressed

Bèta's zijn
bollebozen

Letterenstudenten
zijn zuipers

De juristen
zijn de
grootste
drinkers

Bij sociale
wetenschappen
lopen niet
de slimste
studenten

Psychologen
mankeren zelf
van alles

Medisch studenten
komen makkelijk
aan drugs

Bèta's
zijn slecht
in bed

De management-
student
is een feestbeest

Voor drugs
moet je
bij de filosofen
zijn

Bètastudenten
studeren
het hardst

Bij management
lopen de mislukte
rechtenstudenten

Bij
management
is een zesje
prima

Bij filosofie
doen we
het veel
met elkaar

Theologen
moeten
straks op
een houtje
bijten

Het Hulpfonds helpt!

Het Hulpfonds biedt aan alle collega's van het umc en de universiteit financiële ondersteuning. Wij helpen met financieel advies, budgetbegeleiding en renteloze leningen.

Wil je meer informatie?

E-mail: info@hulpfondsradboud.nl | Telefoon: (024) 309 33 10 | www.hulpfondsradboud.nl

Radboud Universiteit

Radboudumc

Karaktervolle locaties

Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen

Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen

Tel. 024-3817161

Radboud in'to Languages

opent nieuwe werelden

Vertaling & Tekstredactie

- Vertalen
- Redigeren
- Tolken
- Ondertitelen (nieuw!)

'Language is my key to the world'

www.into.nl

CineMec

VANAF NU GRATIS PARKEREN BIJ CINEMEC NIJMEGEN!

FILM

AVONTUUR | V.A. 11 MEI

King Arthur: Legend of the Sword 3D
Van regisseur Guy Ritchie, met Jude Law.

FILM

DRAMA | V.A. 11 MEI

The Circle
Met Emma Watson en Tom Hanks.

FILM

AVONTUUR | V.A. 25 MEI

Pirates of the Caribbean 5 3D
De voorverkoop is nu gestart!

PROGRAMMA & TICKETS VIA CINEMEC.NL

VOX NR. 09 05/2017 INHOUD

P. 12 / **TIM SMIT GOES HOLLYWOOD** /

Student natuurwetenschappen maakt speelfilm

P. 16 / **DOCENT VS. IPHONE** /

Hoe houd je de student van nu nog bij de les?

P. 20 / **MINDER DIERPROEVEN DANKZIJ NEPHUID** /

Kunsthuid van Ellen van den Bogaard is net echt

P. 22 / **WIJ WILLEN WERKEN** /

Portretten van medewerkers met een beperking

P. 26 / **NIEUWE COLLEGEVOORZITTER HEEFT ER ZIN IN** /

'Mijn muziekband ga ik wel ontzettend missen'

P. 32 / **HOOGLERAAR AAN DE HIPHOP** /

Vox trekt met letterkundeprof naar WOO HAH!

EN VERDER / P. 4 / **KORTAF** / P. 11 / **COLUMN STUDENT** /
P. 29 / **COLUMN LUCY'S LAW** / P. 31 / **DAT ZO?** / P. 36 /
VOX CAMPUS / P. 38 / **CULTUUR** /

**'ZO DUS JIJ
STUDEERT
RECHTEN?'**

P. 6

P. 12

P. 16

P. 20

P. 22

P. 26

P. 32

REDACTIO NEEL

SLECHT IN BED

Letterenstudenten zijn zuipschuiters en filosofen gebruiken drugs. Psychologen mankeren zelf van alles in de bovenkamer en bèta's zijn slim maar slecht in bed. Zo maar een paar vooroordelen van studenten over elkaar, die blijken uit de Vox-enquête onder studenten. In totaal vulden 335 studenten de enquête in. Is dat erg, die stereotypen? Welnee, zegt de onderzoeker in deze Vox. Eerder een automatisme. Het helpt bij het begrijpen van de wereld en het bespaart denkkracht. En soms blijkt een vooroordeel ook gewoon waar. Bèta's maken inderdaad veel studie-uren, filosofen gebruiken best graag drugs en, jawel, juristen zitten vaak bij een vereniging. De grote kunst is natuurlijk het stereotype te overstijgen. Daarvan zijn er genoeg voorbeelden in deze Vox. Neem Tim Smit, die natuurwetenschappen studeerde, en zijn eerste speelfilm maakte. Of kijk naar de medewerkers die met hun beperking volop meedraaien op de campus. Neem ten slotte letterenhoogleraar Maarten Steenmeijer, niet te beroerd om met Vox een hiphopfestival te bezoeken. Blijkt het toch de moeite waard om af en toe wat minder economisch met je denkkracht om te springen.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

www.facebook.com/voxweb.nl

[@voxnieuws](https://twitter.com/voxnieuws)

Iedere maand drinkt Vox een glaasje mee op een borrel die op een of andere manier met de Radboud Universiteit te maken heeft. Deze keer: **de opbrengstborrel van de RAGweek.**

Tekst: Auke Roos / Foto's: Nick van Dijk

WAAR EN WANNEER?

Café We Gaan Beginnen,
op maandag 1 mei

HOVEEL WAS DE OPBRENGST?

27.356,76 euro

WAS DAT EEN RECORD?

Ja

Hoogtepunt van de avond: de loterij.

Het dieptepunt: de winnaar van de hoofdprijs was er niet.

Iris Pieneman (links) van het SOFv (koepel van faculteitsverenigingen) had elf loten. "Als ik naar Parijs mag, neem ik Laura (rechts) mee, zodat zij mijn tassen kan dragen."

Rowen liet haar lootje thuis liggen en mocht de dag erop haar prijs (een jaar gratis sporten) incasseren.

Dominic (links) won een romantisch diner. Hij neemt zijn maat mee. "Want vorig jaar wonnen we samen een kartrit."

Vera de Bresser (uiterst links) van het bestuur van de RAGweek gaat nooit meer een technofeest organiseren op dezelfde avond als Nachtcollege. "Ik denk dat er dertig mensen op ons feestje waren."

IN HET NIEUWS

Nieuwe voorzitter

De Radboud Universiteit gaat weer door het leven met een driekoppig college van bestuur. Daniël Wigboldus is aangesteld als voorzitter. De sociaal psycholoog hoeft de Nijmeegse campus niet te leren kennen: hij was hiervoor namelijk decaan van de Faculteit der Sociale Wetenschappen. Zie pagina 26 en verder voor een interview met Wigboldus, die naast universiteitsbestuurder ook muziekiefhebber is.

Werkdruk

Studenten werken steeds harder. Dat blijkt uit een onderzoek dat de Radboud Universiteit liet uitvoeren onder haar studenten. Gemiddeld besteedt de Nijmeegse student wekelijks 48 uur aan studie en (vrijwilligers)werk. Twee jaar geleden was dat nog 42 uur. Volgens de onderzoekers heeft de stijging niet te maken met de invoering van het leenstelsel, aangezien studenten die nog wel een basisbeurs ontvangen óók meer uren studeren en werken.

Supermarkt

Frikandelbroodjes, zakken chips of toch liever een pak crackers: hongerige studenten en medewerkers hebben er met de opening van de nieuwe campussupermarkt een hoop keuzes bij. Op de begane grond van het Erasmusgebouw is nu een Spar University gevestigd. Je hoeft er overigens niet op zoek naar sigaretten of alcohol – de universiteit wil niet dat deze producten worden verkocht op haar campus. Ook kauwgom is uit den boze, want dat plakken studenten onder de tafel. Zo zijn studenten, immers.

Zwaartekracht

Twee Nijmeegse onderzoeksgroepen zijn betrokken bij toekenningen van Zwaartekrachtpremies. Zij krijgen ieder 18,8 miljoen euro van wetenschapsorganisatie NWO. Een van de twee groepen bestaat onder andere uit hoogleraren Wilhelm Huck en Hub Zwart, die een kunstmatige cel willen maken. In de andere groep gaat André Lardinois, hoogleraar Griekse Taal- en Letterkunde, zich verdiepen in

FOTO: DICK VAN AALST

Wilma de Koning van het universiteitsbestuur lijkt ook blij met de nieuwe campussupermarkt, die op 10 april opende.

de historische verankering van innovatie. Niet eerder werden alfa-wetenschappers beloond met een Zwaartekrachtpremie.

Schoonmakers Ze staan voor dag en dauw op om onze werkplekken, pauzebanken en toiletvoorzieningen schoon te maken. Toch voelen veel schoonmakers weinig waardering. Dit blijkt uit een onderzoek van promovendus Jorcho van Vlijmen. De schoonmakers die Vox om een reactie vroeg, onderschrijven die resultaten. Schoonmaakster Jacqueline Peperzak: "Soms gooien studenten rommel op de grond om ons te pesten. Het zijn af en toe echt zwijnen."

Batavierenrace Succes went snel. Dat het Nijmeegse team bij de Batavierenrace niet verder kwam dan een tweede plek, was daarom – ondanks de knappe prestatie – even slikken. Het Universiteitsteam van Amsterdam won de 45^e editie van de grootste estafette-loop ter wereld. Deze lustrumeditie was nog iets langer dan normaal, door de toevoeging van de centrumetappe. Studenten vertrokken vanaf de Grote Markt en liepen, dwars door de Nijmeegse binnenstad, naar de campus.

WAARVAN AKTE

'Mannen zeggen wel dat het niet uitmaakt als een vrouw slimmer is, maar uit onderzoek blijkt dat als puntje bij paaltje komt ze het lastig vinden.'

Steeds meer vrouwen zijn hoogopgeleid en kunnen daarom geen man vinden die even hoog, of hoger opgeleid is, dan zij. Dat zorgt voor problemen bij vrouw én man. Hoogleraar Psychologie **Roos Vonk** gelooft mannen niet zo die zeggen geen probleem te hebben met *downdaten*, zegt ze in EenVandaag van 2 mei.

BOVEN HET MAAIVELD TIM SMIT

In 2009 knutselde student natuurwetenschappen Tim Smit een filmpje in elkaar dat zulke spetterende *visual effects* had dat het direct viral ging. Het filmpje, genaamd What's in the Box, bleef niet onopgemerkt bij de producers in Hollywood. Ze belden met de Nijmeegse

student en nu, acht jaar later, komt Smits droom uit: zijn film Kill Switch draait vanaf juni in Nederlandse bioscopen. Hoofddrolspeler is Dan Stevens en de financiering komt van filmaatschappij FilmNation in Los Angeles. De film speelt zich af in Amsterdam en zit, net als Smits filmpje uit 2009, vol met visuele effecten.

Zie pagina 12 voor een uitgebreid interview met Tim Smit

44

Dat in 1940 Rotterdam werd gebombardeerd, weet iedereen. Er vond vier dagen eerder, op 10 mei 1940, echter nóg een bominslag plaats, in Amsterdam, waarbij 44 mensen het leven lieten. Met dank aan Nijmeegs onderzoek hebben die 44 slachtoffers, van het 'vergeten' bombardement op de Amsterdamse Blauwburgwal, eindelijk een naam. Voor het project Amsterdamse Doodsoorzaken onderzoekt een team onder leiding van historisch demograaf Angélique Janssens de doodsoorzaak van de naar schatting 700.000 Amsterdammers die tussen 1854 en 1940 stierven. Een van de vrijwilligers, Fred Geukes Foppen, stuitte op de mensen die stierven tijdens de bominslag. Met behulp van overlijdensaktes vond hij de namen van de 44 slachtoffers. Geukes Foppen hoopt dat ze een herdenkingsplek krijgen in de stad.

FOTO: STADSARCHIEF AMSTERDAM

STUDENTIKO HOKJESDEN

Bèta's zijn slecht in bed, juristen zijn lullo's en de filosofen zijn altijd high. De vooroordelen zijn op de Nijmeegse campus niet van de lucht. Kloppen ze ook? Vox dook de faculteiten in. En ja, sommige vooroordelen zijn ook gewoon waar.

Tekst: Niels Kramer, Mathijs Noij / Foto: Erik van 't Hullenaar

Laura
studeert
filosofie

VOX ON TOUR FACULTEITEN EN VOOROORDELEN

Tijdens Vox on Tour in april maakte de redactie van Vox een ronde langs alle faculteiten van de Radboud Universiteit. Op elke plek berichtten we een dag lang over wat er speelt binnen de muren van die faculteit. Bovendien deden we een onderzoek naar verschillen tussen de studenten van elke faculteit: 335 studenten vulden een enquête in. We vroegen onder meer naar de vooroordelen die studenten hebben over andere faculteiten. Op elke faculteit vulden rond de vijftig studenten een enquête in (uitgezonderd de kleine FTR-faculteit, daar waren het er dertig).

OS KEN

DE GROTE VOOR- OORDELEN ENQUÊTE

DE ZEVEN FACULTEITEN VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT:

Faculteit der Letteren

Faculteit der Filosofie, Theologie
en Religiewetenschappen

Faculteit der Sociale Wetenschappen

Faculteit der Rechtsgeleerdheid

Faculteit der Management-
wetenschappen

Faculteit der Natuur-wetenschappen,
Wiskunde en Informatica

Faculteit der Medische
Wetenschappen

MARJOLIEN (24)
student filosofie

"De meeste stereotypen over onze faculteit zijn waar. Wij zijn best enthousiast met drugs. Er wordt veel geblowd, en verder wordt er ook wel xtc, cocaïne en pep gebruikt. Zelf neem ik niet veel, hoor. Maar het past natuurlijk wel in het beeld van de filosoof die high wordt om diep over het leven na te kunnen denken. Dat wij onszelf het beste noemen in bed, vind ik wel grappig. Dat komt denk ik doordat veel mensen hier het met elkaar doen, haha. Er heerst wel echt een faculteitsgevoel. We gaan soms samen stappen. Heel gezellig. Een faculteit waar ik een sterk vooroordeel over heb zijn de bèta's. Dat zijn natuurlijk de nerds. In het Grotiusgebouw kom ik niet graag. Onder de juristen voel ik me zo *underdressed*. Volgens mij voelen alleen de rechtenstudenten zich daar welkom. De studenten bij management zijn een beetje de mislukte rechtenstudenten: bij die groep is het allemaal *nét* niet."

Ralph
is student
rechten

THEMA STUDIE & BRAINS

Wat zijn de vooroordelen?

De bèta's zijn de bollebozen van de Radboud Universiteit. Tenminste, dat is hun imago. De meerderheid van de respondenten (62 procent) wijst op de studenten van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica als de slimste studenten op de campus. Aan de studenten van de sociale wetenschappen kleefde een minder rooskleurig stereotype: zij zijn het domst. De bèta's studeren het hardst, op de voet gevolgd door de medische studenten. Het minst hard studeren – wederom – de studenten van sociale wetenschappen (imagoprobleempje?). De artsen en tandheelkundigen in spe zullen het meeste geld gaan verdienen, aldus de meeste studenten. De filosofen, theologen en religiewetenschappers hebben een minder goed vooruitzicht: zij zullen het vaakst op een houtje moeten bijten.

Klopt dat wel?

Welke studenten het slimst en het domst zijn laten we hier in het midden. Wat we op basis van onze steekproeven kunnen zeggen, is dat bètastudenten inderdaad de meeste studie-uren maken: zo'n 34 per week. Het imago van de student bij sociale wetenschappen komt niet helemaal uit de lucht vallen: hij maakt slechts 24 uur. Het minst studeert echter de student bij de Faculteit der Managementwetenschappen: gemiddeld duikt deze student maar 20 uur per week in de boeken.

HANNA (19)
student psychologie
(sociale wetenschappen)

"Het stereotiepe beeld van psychologiestudenten is natuurlijk dat er aan ons-zelf van alles mankeert. Dat klopt wel een beetje. Driekwart van de mensen uit mijn introgroepje heeft zelf iets meegemaakt. Een depressie, misbruik, angsten. Ikzelf ook. Je merkt dat soms wel in de sfeer. Ook in heel positieve zin, hoor. Zeker wanneer je merkt dat studiegenoten heel open zijn over de reden waarom ze voor deze studie hebben gekozen. Dat voelt goed. Ik denk trouwens dat een privé-verleden ook bij studenten van andere faculteiten een rol heeft gespeeld bij hun keuze. Veel bèta's zullen als kind toch ook met K'NEX bezig zijn geweest?"

THEMA SEKS

Wat zijn de vooroordelen?

Bèta's zijn het slechtst in bed. Dat zei rechtenprofessor Corjo Jansen in een filmpje dat in oktober 2016 op Dum-pert viral ging. Maakte hij een grapje? Wellicht. Desalniettemin is het vooroordeel van slecht presterende bèta's op seksueel gebied een hardnekkige: iets minder dan de helft van alle respondenten wijst naar de studenten in het Huygensgebouw als degenen die er het minst van kunnen. Daarmee laten de bèta's de andere faculteiten ver achter zich. Zou het ermee te maken hebben dat ook ruim de helft van de studenten de bèta's beoordeelt als slechtst gekleed? Wie wél een goede vis aan de haak wil slaan – aldus het keurcorps der Nijmeegse studenten – moet bij de medische faculteit zijn. Daar kennen ze immers alle ins en outs van het menselijk lichaam op hun duimpje.

Klopt dat wel?

Het ging Vox wat ver om op dit gebied een vergelijkend warenonderzoek te houden. Wie het weet, mag het zeggen.

OP KAMERS OF BIJ MAMMIE EN PAPPIE?

Onder de medici zijn de meeste uitwonende studenten (94 procent), op de voet gevolgd door de studenten filosofie, theologie en religiewetenschappen (90 procent). Daarna komen de bèta's waar 86 procent op zichzelf woont. Van de faculteiten letteren en rechten woont

respectievelijk 83 procent en 81 procent niet meer thuis. 74 procent van de studenten managementwetenschappen kan elke avond naar de kroeg zonder ouders die zeuren over genoeg nachtrust. Hekkenluiser is de Faculteit der Sociale Wetenschappen met 71 procent.

TINDER OP DE UNIVERSITEIT?

De collegebanken van de universiteit blijken een prima locatie om een vriend of vriendin te vinden. Ongeveer de helft van de studenten die aangeven een relatie te hebben, vond de liefde op de Radboud Universiteit. Behoorlijk vaak overstijgen liefdesrelaties de grenzen van de

faculteit: de helft zoekt zijn liefde buiten de eigen faculteit. De sociale wetenschappers neuzen het vaakst buiten de eigen faculteit (vooral de medisch studenten zijn daar bovenmatig populair). En de bèta's? Die vallen vaak voor medebèta's.

RALPH (21)
rechtenstudent

"Dat wij veel zuipen klopt wel. We hebben veel vrije tijd. Gisteren hadden we een borrel en daar is er echt ongelooflijk veel drank doorheen gegaan. Het klopt ook dat we netjes gekleed zijn – dat hoort een beetje bij de studie. De docenten verwachten bijna dat je strak in pak oefent om te pleiten. Ik voel mij ook slecht als ik in een saaie trui het gebouw in kom.

We zijn niet allemaal rijk-luiskinderen, hoor. Dat denken veel mensen. Ook dat we arrogant zijn – maar dat is niet helemaal onterecht. We weten gewoon heel goed wat we willen. Of we veel geld gaan verdienen? Dat valt echt wel mee, hoor. Daarvoor moet je bij geneeskunde of tandheelkunde zijn. Zelf maken we ook wel grappen over anderen. Vooral de psychologie-studenten zijn vaak het doelwit – die vinden wij geitenwollensokkentypes."

THEMA DRUGS EN ALCOHOL

Wat zijn de vooroordelen?

Voor drugs moet je bij de filosofen zijn. 30 procent wijst de kleinste faculteit aan als grootverbruiker van middelen om in hogere sferen te komen. Zou het iets met hun zweverige imago te maken hebben? De juristen komen op de tweede plek. Daarna de medici: die kunnen immers – zonder enige problemen – de vitrinekastjes in het ziekenhuis leeg grissen. Op het gebied van alcohol zijn de vooroordelen behoorlijk anders: de juristen zijn de grootste drinkers. De filosofen, theologen en religiewetenschappers drinken het minst. Zo compenseren ze mooi hun drugsgebruik.

Klopt dat wel?

Soms zijn vooroordelen ook gewoon waar: onder de ondervraagde studenten geven de

studenten van de filosofiefaculteit veruit het vaakst een positief antwoord op de vraag of zij harddrugs gebruiken. Softdrugs hebben we buiten beschouwing gelaten, maar als we de filosofen mogen geloven, hadden ze ook daarin bovenaan gestaan. Het vooroordeel over de medisch studenten blijkt niet te kloppen: deze studenten zeggen juist het minst vaak harddrugs te gebruiken.

De verschillen in alcoholconsumptie zijn niet heel groot. De 'vrouwenfaculteit' sociale wetenschappen zegt het minste aantal glazen te drinken – gemiddeld zo'n zeven per week. De studenten van de managementfaculteit drinken het meest: zo'n dertien glazen. Komt doordat ze nooit college hebben, natuurlijk: een katertje meer of minder, *who cares?*

VEERLE (19)
student International
Business
Administration
(IBA) (management-
wetenschappen)

"Het stereotype dat we allemaal bij bedrijven willen werken en veel geld willen verdienen, klopt niet echt. Je hebt wel mensen die nu al half in het bedrijf van hun vader zitten. Dat moeten ze overnemen, dus gaan ze bedrijfskunde studeren. Maar het beeld van de harteloze managementstudent is niet terecht. Je kunt mensen namelijk ook met hart en ziel managen. Ik zit hier omdat ik CEO wil worden en leiding wil geven, niet omdat ik veel geld wil verdienen. De meeste mensen hier houden wel van feestjes. Als we zesjes kunnen halen, is het goed. Ze noemen IBA wel eens een deeltijdstudie. Het is vaak zes weken niets doen en dan twee weken keihard leren. Dan halen we het net. Ik heb daarbij ook nog eens het geluk dat ik gemakkelijk leer. Metermaandag in De Fuik (met tien bier voor 12,50 euro, red.) is populair. Ja, van feesten houden we hier wel."

NIET ALLE STUDENTEN ZEGGEN JA TEGEN MDMA

11 procent van de studenten zegt wel eens harddrugs te gebruiken. Xtc verslaat alle andere harddrugs ruim in populariteit. Cocaïne komt op de tweede plek, gevolgd

door MDMA. De spuiters, slikkers en snuivers zijn ook niet vies van hallucinerende drugs zoals lsd, 2cb, truffels en stimulerende goedjes zoals speed, ritalin en 4-fmp.

Ook ketamine wordt genoemd. Grootgebruikers zouden de filosofen zijn. Zij gebruiken vooral xtc, maar ook van een oudervets jointje zijn ze niet vies.

**KAYLEIGH (20)
EN LOTTE (19)**

studenten Engelse taal
en cultuur

Lotte: "Over letteren-
studenten bestaan geen
vooroordelen zoals over
de bèta's of de juristen.
Wat onze faculteit typeert,
is vooral dat hier alles kan.
Studenten zijn hier niet
gebonden aan conventies.
Laatst zag ik iemand met
lang haar op blote voeten
rondlopen. Ik vind het
super, dat dat kan."
Kayleigh: "Mijn moeder
zegt altijd dat ik docent
word. Terwijl ik dat nog
helemaal niet weet."
Lotte: "Je hoort zó vaak:
'maar wat kan je met je
studie?'"
Kayleigh: "Ik denk dat mijn
medestudenten bij Engels
de bierconsumptie van de
universiteit behoorlijk
opkrikken. Wij staan wel
bekend als zuipers, ja."
Lotte: "Wij drinken niet.
Maar dat is prima. Ook dat
kan hier."

THEMA STUDENTENLEVEN

Wat zijn de vooroordelen?

De corpsbal studeert rechten. Dat vooroordeel is nog ouder dan de Thomas van Aquinostraat. 59 procent van de respondenten zegt dan ook dat de juristen het vaakst bij een studentenvereniging gaan. Een vijfde van de respondenten denkt dat managementstudenten (door sommigen betiteld als een jurist maar dan net niet) feestbeesten zijn. Ze zitten vaak bij een vereniging en gaan samen met de juristen het vaakst op stap. Minst vaak lid van een vereniging zijn de filosofen, theologen en religiewetenschappers. De studenten die het minst vaak uitgaan zijn de bèta's, wat natuurlijk goed past bij hun imago van supernerds.

Klopt dat wel?

Hoe sterk de rechtenfaculteit ook geassocieerd wordt met types à la de lullo's: de uitkomsten zijn genuanceerder. De juristen gaan samen met de medische studenten het vaakst bij een vereniging, op de voet gevolgd door de studenten van sociale wetenschappen. Pas daarna komen de managementstudenten. Het aantal keer stappen per week verschilt niet zo veel en schommelt bij alle faculteiten rond de één keer per week. Alleen de FTR-studenten zijn 's avonds minder vaak in club of kroeg te vinden.

**ROOS (21)
EN PEPIJN (21),**

studenten geneeskunde

Pepijn: "Studenten van andere faculteiten denken dat wij makkelijk aan drugs komen, maar dat is onzin. Alsof we die zo maar uit het ziekenhuis mee kunnen nemen."
Roos: "Of we als medisch studenten gezond leven? Nou, ik eigenlijk wel, als je al dat bier niet meetelt. Dat bier? Tja. Het zou toch raar zijn als we geen normaal studentenleven zouden leiden, omdat we toevallig les krijgen over gezondheid?"
Pepijn: "Verder zijn we best doorsnee. Dat komt ook door ons vak: als dokter neem je geen grote tatoeage op je hoofd."
Roos: "Van andere faculteiten heb ik echt geen idee. Dit is een eiland. Daar kunnen we niets aan doen, want we hebben hier gewoon altijd les."
Pepijn: "Mijn vrienden hebben het wel eens over de Thomas van Aquinostraat. Ik heb geen idee waar dat is."

TWEEKEERBELLEN OM BIJ DE FUIK NAAR BINNEN TE GAAN

Wil je medestudenten van de Radboud tegenkomen bij het uitgaan? Ga dan zeker naar TweeKeerBellen en De Fuik: deze kroegen worden het vaakst genoemd als populairste uitgaansplek. Het zijn de

ongekroonde studenten-kroegen van Nijmegen. Verrassend is dat slechts 8 procent een van de kroegen in de Molenstraat noemt als populairste danskroeg. Maar dat wil natuurlijk niet zeggen dat

feestbeesten na hun bier-tjes in TKB of De Fuik niet nog even de Molenstraat in duiken. Al is het maar om hun jas in de garderoobe van El Sombrero op te halen.

WAT ZEGT DE WETENSCHAP?

Toen Gijs Bijlstra (35) psychologie studeerde, was hij niet zo bezig met studenten van andere faculteiten. 'Op rechten na misschien, want de juristen zaten bij ons in het gebouw. Dan ga je iets sneller vergelijken.' Inmiddels is Bijlstra universitair docent en doet hij onderzoek naar stereotypen.

U heeft de resultaten van de Vox-enquête gezien. Is er sinds uw studententijd veel veranderd?

"Nee. Ook toen stonden wij sociale wetenschappers bekend als de geitenwollensokkentypes, liepen de juristen zogenaamd allemaal in pak en waren de bèta's de nerds. Stereotypen veranderen niet zo maar – ze zijn behoorlijk hardnekkig. Iets verrassender vind ik overigens de associatie tussen filosofie en drugs, daar was ik niet van op de hoogte."

Waarom bestaan stereotypen eigenlijk?

"Ons brein deelt de mensen om ons heen automatisch in hokjes in. Wie hoort bij mij? En wie juist niet? Voor iedere groep hebben we een representatie in ons hoofd met stereotiepe kenmerken. Daar is overigens vaak niks mis mee. Dit soort verwachtingen helpen bij het begrijpen van de wereld. Het bespaart bovendien denkkracht, die we gebruiken om onverwachte gebeurtenissen te verwerken. Vooroordelen zijn iets anders dan stereotypen. Het woord zegt het al: een vooroordeel is een positief of negatief oordeel over een lid van een groep."

Waarom zijn stereotypen zo hardnekkig?

"Leden van een groep kunnen zich gaan gedragen naar de stereotypen over die groep. Doordat juristen zich iets formeler kleden, laten ze zien: wij horen bij elkaar. Wat ook een rol speelt, is dat leden van een groep die heel erg voldoen aan het stereotiepe beeld, extra opvallen. Zoals een jurist die zich heel erg netjes kleedt. In ons geheugen blijven die consistente beelden hangen: ons brein houdt ervan als wat we zien een beetje klopt met onze stereotypen."

Zijn stereotypen niet gewoon waar?

"In veel gevallen zit er een kern van waarheid in. Maar je kunt nooit conclusies trekken over een individu op basis van de groep waar hij deel van uitmaakt. De diversiteit binnen een groep is vaak enorm." *

DAJA (21)
student wiskunde/
moleculaire levens-
wetenschappen

"Bij de bètafaculteit worden veel feesten binnen de eigen faculteit geregeld. Daarom zijn we minder vaak in het centrum van Nijmegen te vinden. Mensen zijn hier best introvert, daar komen misschien ook die vooroordelen over ons vandaan. Ook binnen onze eigen faculteit bestaan trouwens vooroordelen. Veel mensen zeggen over wiskundestudenten dat we saai zijn. Ook over biologen wordt het een en ander beweerd, maar dat zeg ik liever niet hardop."

Gijs Bijlstra

COLUMN

STUDENT2016

Maarten van Gestel is student filosofie

Het UB-experiment

Sinds ik in Nijmegen studeer, geloof ik dat er twee soorten mensen bestaan. Mensen die in de UB kunnen studeren en mensen die dat niet kunnen. Tweeëneenhalf jaar lang was ik onbetwist een type twee. Nu is er iets vreemds gebeurd en zit ik dagelijks in de UB. En nee, dat vreemde is niet mijn scriptie.

Ik haatte de UB al tijdens mijn eerste tentamenweek in Nijmegen. Bij wijze van experiment mocht ik van mezelf niet vaker dan één keer op dezelfde plek studeren. Behalve in de drukke Rector en lege treincoupés naar de Achterhoek belandde ik die week in De Verdieping in de bieb.

De geïsoleerde Verdieping was een verschrikking. Ik kreeg het gevoel dat er niet genoeg stilte was voor iedereen. Daar was geen rust, maar een gevecht om stilte op leven en dood. Nog erger waren de computerplekken. Ogenscheinlijk fanatieke studenten aan weerszijden. Een net iets te mooi meisje of een net iets te lelijke jongen tegenover je. Een wervelwind aan typgeluiden.

Naast de ultrasonisch-geconcentreerde Verdiepingstudent en het computerkuddedier signaleer ik tegenwoordig ook nog de gezelligheidsgrage 'met vier teksten en een latte in de Coffee Corner'-student en de tomeloos-turende balkonstudent. Vreemd genoeg blij ikzelf die laatste. Niet door mijn scriptie, maar door het nieuwe balkon transformeerde ik in een UB-beest. Nu zit ik er soms dagen achter elkaar. En hoewel ik mezelf niet graag met de filosoof op de berg vergelijk, ontdek ik vanuit het vogelperspectief wel het een en ander. Een jongen die binnen zes seconden op mijn appje reageert, zie ik onder me aan een van de computerplekken. Hij ontkracht mijn eerdere mythe over de fanatici daar. Buiten, voor de UB, trekken levensgevaarlijke oversteekmanoeuvres van studenten mijn aandacht – een mythe die juist wordt bekrachtigd. En ik merk dat mijn buurjongens en -meisjes geen strijd lustige stilte-krijgers zijn, maar jonge mensen van vlees en bloed. Ik vertrouw ze mijn laptop en lunch moeiteloos toe wanneer ik koffie haal.

Ik moet mijn zelfverzonnen antropologie dus herzien. Er bestaan meer dan twee soorten mensen. Het wordt tijd voor een nieuw experiment: de zeven soorten UB-studenten en wat het bijbehorende gedrag over hun karakters zegt.

TIM SMIT DEED HET GEWOON:

HIJ MAAKTE EEN SPEELFILM

Student natuurwetenschappen Tim Smit maakte in 2009 de korte sciencefictionfilm *What's in the Box*. De visuele effecten waren zó goed, dat in *no time* Hollywood aan de lijn hing. Acht jaar later komt een jongensdroom uit: zijn eigen speelfilm draait vanaf juni in de Nederlandse bioscopen.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto's: Gerard Verschooten

Tim Smit op de plek waar hij *What's in the Box* opnam: de parkeerplaats achter de Albert Heijn aan de Daalseweg.

Als Tim Smit (31) in de trein zit, kijkt hij niet naar het voorbijtrekkende landschap, maar ziet hij een dinosaurius langs het spoor rennen. Of er landt een ruimtewezen in een weiland. Vanuit die fantasie maakte hij in 2009 het negen minuten durende filmpje *What's in the Box*. We zagen een desolaat industrieterrein (parkeerplaats achter de Albert Heijn aan de Daalseweg), verlaten auto's, mannen in witte pakken, een exploderend huis en een alien in de lucht. Duister en onheilspellend. De visuele effecten waren zo overtuigend dat de video werd opgepikt door liefhebbers en kenners. Het filmpje van Smit, toen nog student natuurwetenschappen in Nijmegen, ging viral. Voor hij het wist, zat hij aan tafel bij De Wereld Draait Door en hingen filmbonzen uit Hollywood aan de lijn. Eigenlijk pakte hij te vroeg, zei hij destijds tegen Vox. Hij had het project beter willen voorbereiden, met betere techniek achter zowel film als drama.

Maar was het níét zo gegaan, dan had hij wellicht nooit de connecties gehad om van de video een echte speelfilm te maken, met als hoofdpersoon Dan Stevens, momenteel te zien als *the beast* in *Beauty and the Beast*. Had hij Tygo Gernandt (Van God Los, Michiel de Ruyter) vast niet kunnen strikken voor een bijrol. Laat staan dat Smit de grote jongens in Hollywood had kunnen overtuigen dat hij, een bètastudentje uit Millingen aan de Rijn, in staat was een film van negentig minuten helemaal zelf te regiseren.

Die speelfilm was een jongensdroom die plots uitkwam. Door veel mazzel en toeval, maar ook gewoon door keihard werken. Te hard, eigenlijk, want tijdens de productie raakte Tim Smit overspannen. Om tot rust te komen, trok hij twee maanden moederziel alleen door Australië. Zijn armen zijn gebruind en zijn haar is nog blond van de zon. Hij is net terug in het appartement aan de St. Annastraat waar ook zijn studio gevestigd is, precies op tijd voor de lancering van de film *Kill Switch* op 1 juni.

Het is 2017, acht jaar nadat What's in the Box viral ging. Waarom duurde het zo lang?

"Ik wist weinig van de filmwereld, alles was nieuw. Hoe moest ik kiezen tussen de figuren in Hollywood die geïnteresseerd waren? Ik heb mensen in Nederland moeten inschakelen om me daarbij te helpen. Onderweg ben ik ook nog eens gewisseld van partners. Uiteindelijk is Film-Nation de filmmaatschappij geworden, een jong en creatief bedrijf in Los Angeles. Samen hebben we een Engelse scriptschrijver ingehuurd en omdat we in Nederland wilden draaien, werd CTM Entertainment in Hilversum de producent. Tussendoor ben ik afgestudeerd en deed ik mijn eigen projecten: ik heb videoclips en visuele effecten

voor andere films gemaakt. In 2014 kregen we groen licht voor de speelfilm en konden we beginnen met draaien."

In Amsterdam, niet in Nijmegen waar What's in the Box was opgenomen. Waarom?

"Ik wilde heel graag in Nijmegen draaien! Maar het was te duur om de hele crew hierheen te verplaatsen – de meesten zitten in Amsterdam. Het is een lowbudgetfilm, het maken kostte minder dan een miljoen euro. Bovendien hadden we maar achttien draaidagen, dat is echt heel weinig."

'IK WIST WEINIG VAN DE FILMWERELD, ALLES WAS NIEUW'

Low budget? Hoezo?

"Het is een experimentele film. Nederlandse science-fiction (Engels gesproken, red.) is niet erg gebruikelijk. Daar hebben studiobazen geen grote budgetten voor over. Maar het ging mij nooit om het geld, het ging me om de kans. Ik ben niet alleen de regisseur; ik heb ook alle visuele effecten zelf gedaan. Voor de spelers was dat soms lastig. Ik wist in mijn hoofd precies hoe een scène eruit zou gaan zien, terwijl zij alleen een lege straat zagen. Het is een *first person* scifi, dus gefilmd vanuit het perspectief van de hoofdrolspeler. Ik heb echt elk shot op de computer bewerkt – kun je nagaan wat een bak werk het was."

Niet echt, vertel eens.

"We maakten draaidagen van ongeveer elf uur. Na het filmen konden de acteurs naar huis, maar moest ik met het materiaal aan de slag op mijn computer."

HOE GING WHAT'S IN THE BOX IN 2009 VIRAL?

Tim Smit meldde zich aan voor een workshop van filmfestival GoShort en moest werk insturen. Het testfilmpje voor een gedroomde speelfilm waar hij samen met vriend Thibaut Niels aan werkte, was bijna klaar. Smit zette het daarom vast op YouTube. Hij vermoedt dat mensen uit de gamecommunity het als eerste hebben gevonden. De sfeer en het geluid in *What's in the Box* komen namelijk sterk overeen met die in het spel *Half Life*. Uiteindelijk werd de video meer dan 2,5 miljoen keer bekeken.

Tim Smit flippert in zijn huiskamer ter ontspanning.

Tim Smit staat op en loopt naar een bureau waar drie computers staan. Dit is zijn studio. Hij laat een shot zien. Een acteur kijkt om zich heen. Lege kade, verder niks te zien. Dan trekt hij er een laag overheen: opeens staat er een muur op de kade. Volgende laag: wolkenkrabbers aan de horizon. Nog een laag: een dreigende wolkenlucht waar blauw futuristisch licht doorheen schijnt. Die bewerkingen ontstaan door de manier waarop hij programmeert. En hier is zijn kennis van wis- en natuurkunde relevant. Je moet wel kunnen rekenen. "Met sommige bewerkingen is de computer dagen bezig", aldus Smit. "Er was constant stress. De tijd drong, omdat ik de bewerkte shots moest leveren. Alsof je de rails aan het leggen bent terwijl de trein er al aankomt."

Die mentale last van het telkens haasten en 24 uur in je hoofd bezig zijn met één project, brak hem op. "Ik heb dat onderschat. Goede les voor de volgende keer: niet alles zelf willen doen." In plaats van klussen uitbesteden, ging Smit nog harder werken. Later zag hij ook wel in dat hij overspannen was, maar op dat moment wilde hij slechts versnellen, omdat hij vond dat het niet opschoot.

Smit is een drukke jongen. Praat snel, loopt veel heen en weer op zijn zwarte All Stars. Hij verhuisde niet naar Los Angeles – kwam er wel een keer of acht voor overleg – maar bleef lekker in Nijmegen. "Heerlijke stad." Zijn donkere appartement op de begane grond van een herenhuis heeft een zitkamer met open keuken, slaaphoek achter

'JE EIGEN FILM VERTONEN VOELT ALS NAAKT DOOR DE STAD GAAN LOPEN'

een muurtje en dus die drie computers die zijn studio vormen. Van de schouw pakt hij een Rubiks kubus, waar hij aan begint te draaien. Zo ontspant hij, door spellen te doen waar geen nulletjes en eentjes aan te pas komen. Daarom speelt hij ook graag op de twee flipperkasten die naast de bank staan. "Prachtig, dit is fysica!" De zwaartekracht trekt de bal naar beneden, het mechaniek doet de rest. In zijn kast staan ook Risk en technisch Lego. Een mooie gebonden versie van de sprookjes van Grimm en romans van Stephen King. "Die inspireren mij." De *Lonely Planet* van Australië en Nieuw Zeeland ligt nog bovenop de stapel. In december 2016 was de film klaar, toen kon hij eindelijk op reis.

En? Uitgerust?

"Mwoah. Ik heb wel de tijd gehad om alles te overdenken – was nodig! – maar in je hoofd ben je toch steeds met die film bezig."

Heb je de film al terug gezien?

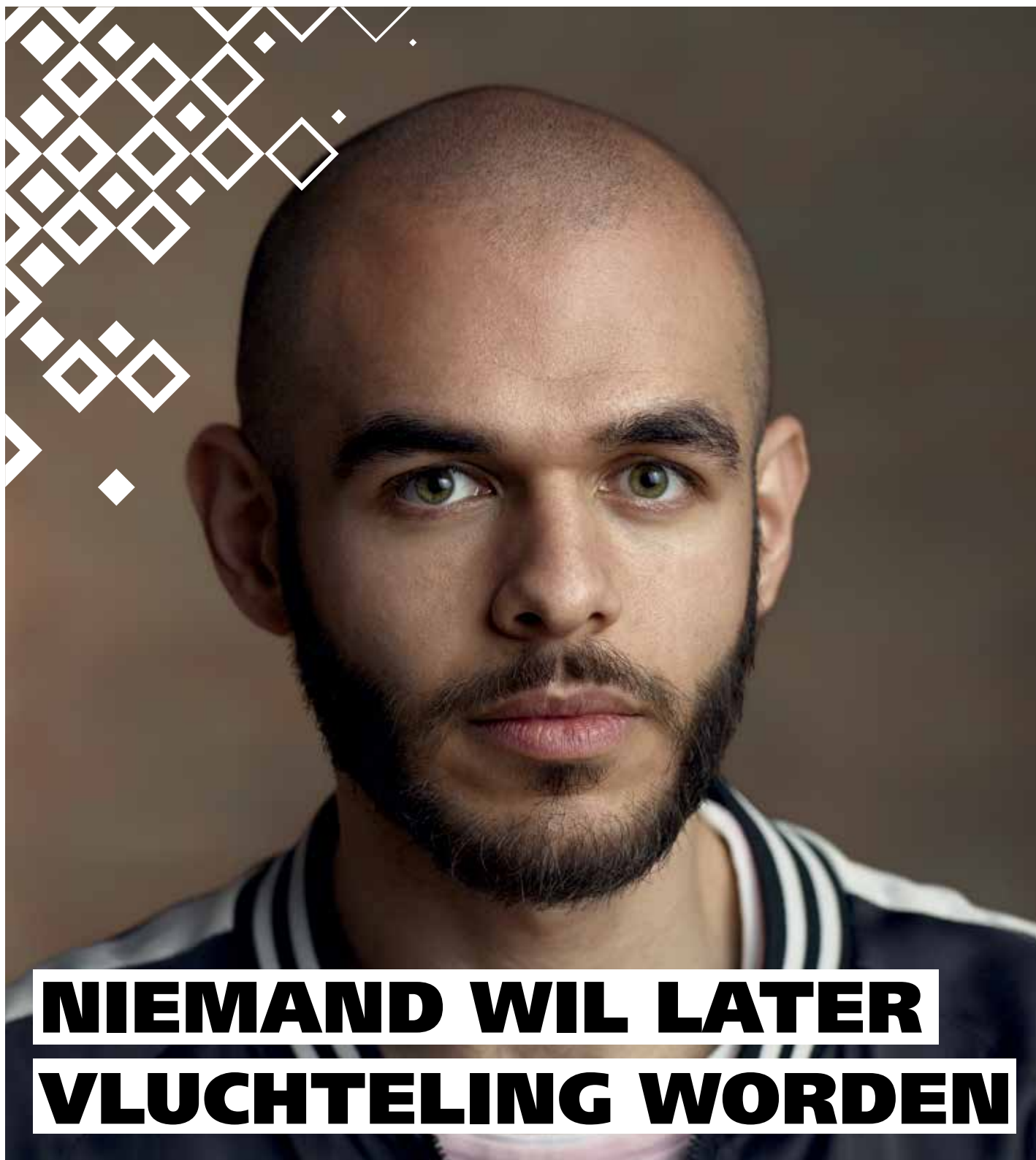
"Al veel te vaak! Vreselijk vind ik dat. Je ziet steeds dingen waarvan je denkt: had beter gekund. Dat zullen alle regisseurs wel hebben."

Ben je bang voor de recensies?

"Nou, deze film is niet alleen mijn baby, het is ook mijn ziel. Acht jaar ben ik met dit project bezig geweest. Het heeft me bloed, zweet en tranen gekost. Ik ben er heel trots op. Nu kunnen andere mensen de film ook zien. Dat voelt als naakt door de stad gaan lopen. Maar negatieve recensies zullen er altijd zijn, daar leer je van." *

De film *Kill Switch* draait vanaf 1 juni in verschillende Pathé-bioscopen. Het is een postapocalyptisch verhaal over een poging de energiecrisis op te lossen die dreigt te mislukken.

Omar (25), Irak

Omar wilde als kind al chirurg worden, maar door zijn vlucht uit Irak werd alles anders. Met ondersteuning van het UAF bouwt hij als geneeskundestudent aan een nieuwe toekomst.

UAF

Het UAF ondersteunt
vluchtelingen bij studie en werk.

www.uaf.nl/omar

DOCENT VS. IPHONE

De student van nu heeft dankzij internet en sociale media heel veel afleiding. Hoe houd je als docent zo'n student nog bij de les? Onderwijs aanpassen of niet, dat is de vraag.

Tekst: Martine Zuidweg / **Tekst en foto's van de kaders:** Thijs van Beusekom
Illustraties: Roel Venderbosch

Maxime Wiegerinck (23)
 bachelorstudent
 biologie

"Thuis heb ik nooit veel problemen met mijn concentratie, maar op de universiteit wel. Het is op veel plekken best druk en rumoerig. Soms zelfs tijdens de colleges. Studenten praten dan

door de docent heen. Dat snap ik niet: waarvoor kom je dan naar college? Mijn mobieltje en laptop zorgen ook voor concentratieproblemen. Zelf gebruik ik tijdens colleges altijd een laptop, maar Facebook is dan steeds dichtbij. Hoewel mijn eigen concentratie lijdt onder mijn laptopgebruik, denk ik niet dat anderen last van mij hebben. Het ligt ook wel aan de docent hoor. Als die een beetje goed kan vertellen is concentreren veel makkelijker."

Het valt Hugo Meekes, docent thermodynamica, vooral op tijdens de werkgroepen. Als zijn studenten in groepjes sommen maken. Een paar minuten houden ze het vol. Maar dan babbelen ze alweer over iets anders of grijpen ze naar hun mobieltje. "De concentratieboog is heel kort. En dat is jammer, want je kunnen concentreren is een belangrijke voorwaarde om te kunnen studeren." En dat studeren schiet er dus nogal eens bij in, is zijn indruk. Als studenten iets niet snappen, verwachten ze van Meekes dat hij wel even uitlegt hoe het zit. Alsof hij een middelbare-schoolleraar is. "Wij verwachten van onze studenten dat als ze iets niet begrijpen, ze een boek openslaan of op internet gaan zoeken. Dat doen ze dus niet. Ze gaan niet zelf op onderzoek uit als ze iets niet begrijpen."

Meekes maakt zich zorgen en luidde onlangs de noodklok tijdens een vergadering op zijn faculteit over onderwijs. Andere docenten bleken de concentratieproblemen van studenten wel te herkennen. Ze wezen naar het voortgezet onderwijs dat onderwijs in hapklare brokken van vijf of tien minuten zou voor-schotelen. Wat te doen? Moeten we de traditionele hoorcolleges dan maar afschaffen?

Natuurlijk niet, zegt Meekes in zijn kamer op de derde verdieping van het Huygensgebouw, een week na de vergadering. Concentratie, zegt hij, is een academische kwaliteit. "Als onze studenten dat niet kunnen, dan moeten we ze daar-toe opleiden."

Aan de andere kant van de campus maken docenten zich ook zorgen. Merel van Ommen, docent bij communicatiewetenschap, is vooral bezorgd over het welzijn van de student. De universiteit vraagt wel heel veel van haar studenten, stelt Van Ommen, waarbij ze wijst op een groeiende overbelasting. Ze legt een oorzaak bij het onderwijs, dat onvol-

doende aansluit bij de belevingswereld van studenten, vindt ze. Dat zou de betrokkenheid bij de stof geen goed doen en dus ook de concentratie in de colleges niet. "Mogelijk moeten we eens diepgaand nadenken over de manier waarop we ons onderwijs aanbieden: sluit de klassieke mondelinge overdracht in hoor- en werkcolleges nog wel aan op de manier waarop studenten in het leven staan, gewend als ze zijn aan het snel schakelen tussen media met een voorkeur voor visuele informatie?"

Kennisclips

De rechtenfaculteit heeft onlangs iets opval-lends veranderd in het onderwijs. Waarmee ze wel degelijk lijken aan te sluiten bij een voor-keur voor visuele informatie. De juristen intro-duceerden kennisclips, korte video's over één

'DE HUIDIGE STUDENT IS GEWEND AAN VIDEO'S'

FOTO: DICK VAN AALST

thema, vaak een belangrijke uitspraak van rechters in een rechtszaak. Niek Tönissen, die de kennisclips coördineert, zegt dat dat studenten meer aanspreekt dan het lezen van een paar hoofdstukken uit een boek. "De huidige generatie is heel erg gewend om gebruik te maken van video's en tutorials. Wij spelen daarop in."

De filmpjes zijn meer dan een docent voor een wit scherm. Tönissen kan bewegende grafieken toevoegen, of tekeningen, geluidsfragmenten en filmpjes. De rechtenfaculteit moedigt de studenten aan de kennisclips te bekijken als voorbereiding op het college. De filmpjes staan op Blackboard en duren zo'n zes minuten. "We merken dat na zes minuten de aandacht verslapt." Ze zijn zo'n 25.000 keer bekeken.

Zijn dit soort kennisclips de hapklare brokken die de student bij de les moeten houden? Zo zijn ze in elk geval niet bedoeld, zegt decaan Steven Bartels van de rechtenfaculteit. Ze hebben niks te maken met eventuele concentratieproblemen van studenten. Het idee is juist dat studenten zich met de clips beter kunnen voorbereiden op de hoorcolleges, zodat docenten tijdens die colleges sneller de diepte in kunnen gaan. Ze helpen bij het beter begrijpen van ingewikkelde rechtszaken en onderwerpen die studenten elk jaar weer als pittig ervaren. Ook geven ze juridische problemen wat meer kleur.

De faculteit heeft gewoon een manier gezocht om het inzicht in de stof te vergroten, zegt Bartels. "Kennisclips zijn een extra hulp-

Hoe krijg je studenten actief in de collegebanken?

Vijf tips van psycholoog Harold Bekkering. Hij schreef met collega Jurjen van der Helden het boek *De lerende mens* (2015) over de manier waarop onze hersenen leren.

1 Maak gebruik van de kennis die studenten al hebben en sluit zo mogelijk aan bij wat ze willen weten. Je leert pas echt als je met je stof voortbouwt op wat de ander al weet. Zelf stelt Bekkering als hij gastles geeft op een middelbare school vaak de vraag: "Wat weten jullie al van de hersenen?" en dan gaat hij door op het antwoord.

2 Zorg dat studenten goed voorbereid op het college verschijnen. Laat ze een deel van het tekstboek lezen of naar een internet-filmpje kijken over de stof. Dan hoeft de theorie tijdens het college niet meer voor te kauwen en kun je met elkaar discussiëren over de stof.

3 Stel veel vragen. Spreek de studenten daarbij rechtstreeks aan. Zo van: dit is een ingewikkelde theorie, ik wil dat jullie meedenken. Nodig studenten uit om met vragen te komen en laat ze hun mening geven. Vraag ook hoe ze bij die mening komen. Zet daarbij de mogelijkheden van internet in. Laat studenten bijvoorbeeld een stem uitbrengen via hun telefoon.

4 Ga vooral in op zaken die de studenten nog niet begrijpen.

5 Geef als docent waardevolle feedback op schrijfproducten. Uit tijdgebrek maken docenten zich er soms te makkelijk vanaf. Maar onzorgvuldige feedback werkt demotiverend.

middel bij de voorbereiding van het live-onderwijs en bij de voorbereiding van tentamens. Er is geen college minder gegeven. We maken alleen gebruik van middelen die ons nu wel, en twintig jaar geleden niet ten dienste stonden."

Populair

Vast staat dat de student van nu, dankzij internet en sociale media, heel veel meer afleiding heeft dan de student pakweg twintig jaar geleden had. Waarschijnlijk zijn daarom de *weblectures* van zijn opleiding zo populair, zegt studieadviseur Nol Vermeulen van bestuurskunde. Dan kun je het college volgen op een tijd die jou uitkomt, zodat de studie zich beter laat combineren met je andere leven: je vrienden, je sociale media, uitgaan, je bijbaan. "Tijdens de Proefstudeerdag, in april, was dat ook de eerste vraag van een scholier: 'Hebben jullie *weblectures*? Want ik doe er zo veel naast.'"

Alleen in het eerste jaar heeft bestuurskunde geen *weblectures*, of althans zo min mogelijk. Anders wordt het zo'n automatisme om niet op het hoorcollege te verschijnen, zegt Vermeulen. "Ik denk dat we studenten vooral in de basis moeten proberen te houden aan die structuur van hoorcolleges – twee keer drie kwartier met een pauze. Als je zoals bij ons maar achttien contacturen per week hebt, dan moet dat kunnen. Zeker als eerstejaars: die komen uit systemen van dertig uur per week."

Vermeulen gelooft het niet zo, dat de concentratieboog van studenten nu korter is. Toen hijzelf in de jaren tachtig als student op de campus rondliep, hadden studenten er net zo goed moeite mee. De docent maakt het verschil, denkt hij. Met een goede docent is opletten gewoon makkelijker. En dan hebben jonge docenten vaak een streepje voor. "Onze jongere docenten staan dichterbij de studenten en hebben meer *feeling* met sociale media dan de oudere generatie. Ze bouwen gemakkelijk een spelletje in, waarbij studenten op hun mobieltjes hun stem over een relevant thema kunnen uitbrengen." Hij betreurt het daarom dat zo veel jonge collega's zijn faculteit vanwege bezuinigingen alweer hebben verlaten. "Zo jammer. We hadden een mooie mix van oudere en jon-

Marlou Baks (24),
 masterstudent
 Organizational
 Design Development

"Ik heb vaak problemen met mijn concentratie. Tijdens mijn bachelor bedrijfskunde zaten er soms vierhonderd studenten in één collegezaal. Je hebt dan al snel het idee dat er niet op je gelet wordt. De neiging om bijvoorbeeld op je mobiel te kijken is dan veel groter dan tijdens werkcolleges, waar de groepen veel kleiner zijn. Ik zou het dan ook een goed idee vinden om de aantallen wat in te perken, tot maximaal veertig studenten per college. Daarnaast is het misschien een optie om mobieltjes in te laten leveren voor een college of wifi uit te schakelen in collegezalen, zodat laptops ook echt gebruikt worden voor het college."

gere docenten, maar nu hebben we vooral de oudere garde overgehouden. Er zijn nog genoeg mensen die goed onderwijs geven – dat is het niet – maar het generatieverschil met de student van nu is te groot."

Mobieltje

Ook Amber Walraven vraagt zich af of studenten zich echt minder goed kunnen focussen. Walraven stoomt op de docentenacademie studenten klaar voor het voortgezet onderwijs. Tieners en afleiding is altijd een probleem geweest, zegt ze, "dat is niet iets wat nu opeens is ontstaan." Studenten zijn weliswaar geen scholieren, maar het zijn nog steeds adolescenten "die eigenlijk andere dingen aan hun hoofd hebben". Dat middelbare scholen hun onderwijs in hapklare brokken zouden gieten, klopt volgens haar niet. Walraven ziet er althans weinig van terug. "Op de middelbare school bestaan genoeg lessen nog altijd uit vijftig

'NIKS MIS MET EEN GOED HOORCOLLEGE'

minuten zenden. Als onze studenten na een dag meelopen hier komen, klagen ze daar regelmatig over: dat ze het vreselijk vonden om acht keer vijftig minuten lang te moeten luisteren."

Kennisclips, *weblectures*: universitaire docenten proberen studenten wel degelijk tegemoet te komen. Maar de basis – werkcolleges en hoorcolleges van anderhalf uur – is nog hetzelfde. Prima, vindt Walraven. Soms is een hoorcollege gewoon het meest effectief als een docent stof wil overdragen. "Er is niks mis met een goed hoorcollege. Maar daarin past niet dat er alleen een zender aan het woord is. In een goed hoorcollege is interactie. Geef studenten halverwege

een tussenopdracht zodat ze even kunnen overleggen. Of laat ze iets opzoeken op hun mobieltje."

Flipping

Psycholoog Harold Bekkering gaat nog een stap verder. *Flipping the classroom* is waar het onderwijs volgens de auteur van het boek *De Lerende Mens* aan toe is.

Docenten werken tijdens een hoorcollege nu vaak hoofdstuk voor hoofdstuk door een tekstboek heen. Studenten luisteren en noteren de belangrijkste begrippen. Geen wonder dat ze zich dan moeilijk kunnen concentreren. Want zo activeer je ze niet. "Als je daar alleen maar passief in de collegebanken zit, dan komt de stof niet binnen. Je moet studenten actief aan het denken zetten."

Laat ze voorafgaand aan het hoorcollege – Bekkering spreekt liever van interactief college – een deel van het tekstboek lezen of de theorie opdoen via kennisclips. Dan komt tijdens het college tijd vrij voor wat voorheen huiswerk was: actief verwerken van de lesstof, opdrach-

ten maken, problemen oplossen, onderzoeken, samenwerken. Vandaar de term *flipping* (hier: omdraaien van wat je thuis en tijdens de les doet).

Zalando-schoenen

Lastig punt is dat scholieren dat op de middelbare school vaak niet gewend zijn. "Ook een wiskundedocent op school zou gebruik kunnen maken van de filmpjes op YouTube waarin het vak per thema wordt uitgelegd. Dat maakt tijd vrij om in de les op de stof te reflecteren. Maar dat is bij mijn weten nog geen gemeengoed."

Je moet die onderzoekende attitude dus op de universiteit zien te kweken, zegt Bekkering. Bijvoorbeeld door studenten tijdens het college uit te nodigen hun mening over de theorie te delen. Met het risico dat sommige studenten prompt niet meer komen opdagen uit angst om de beurt te krijgen. "Dat is dan maar zo", zegt Bekkering. "Studenten zitten niet op de universiteit om tentamens te halen, maar om zich te ontwikkelen."

Verwacht daarbij niet dat tieners en twintigers op dezelfde manier leren als ze dat veertig jaar geleden deden, zegt Bekkering, maar sluit aan bij de behoefte aan visuele informatie.

"Onderwijs moet aansluiten bij de maatschappij en niet andersom." Dus: gebruik sociale media tijdens het college, gebruik de kennisclips die voorhanden zijn. Maar net als Amber Walraven vindt hij dat je als docent best grenzen mag stellen. Af en toe mogen ze die laptop best even aan de kant schuiven. Juist omdat ze dan geconcentreerder luisteren. Walraven: "Uit onderzoek blijkt dat aantekeningen maken op de laptop minder effectief is dan op papier. Als je typt, typ je alles zo letterlijk mogelijk over en haal je niet de kern uit je verhaal. Op papier doe je dat wel. Plus: als iemand op de plek voor jou op Zalando schoenen aan het uitzoeken is, is het natuurlijk lastig om je te concentreren. Dus er is wat voor te zeggen om af en toe te roepen: laptop dicht, nu gaan we allemaal aantekeningen maken op papier." *

Finn Roelofs (25),
 masterstudent
 Internationale
 betrekkingen

"Tijdens de colleges heb ik nooit zo'n last van concentratieproblemen. Eerder tijdens de zelfstudie, want er is dan meer afleiding. Ik gebruik zelf geen laptop tijdens colleges en heb ook geen last van anderen met een laptop. Mijn mobiel is een ander verhaal. Als je daar eenmaal mee begint, kun je niet meer stoppen. Ondanks dat ik zelf weinig problemen ervaar, denk ik dat het goed zou zijn als de collegegroepen wat kleiner worden. Je merkt dat in de kleinere werkgroepen de concentratie veel beter is dan bij hoorcolleges, waar vooral tijdens de bachelor veel meer studenten bij elkaar zitten. De interactie valt dan regelmatig weg. Dit ligt grotendeels aan de studenten zelf, maar mag ook wel wat meer gestimuleerd worden."

MINDER DIER- PROEVEN DANKZIJ NEPHUID

Een nephuid die als twee druppels water lijkt op een echt stukje huid. Huidarts Ellen van den Bogaard gebruikt het weefsel in haar onderzoek naar de invloed van bacteriën op huidziekten. Want wat was er nu eigenlijk eerst? De ziekte of de bacterie?

Tekst: Niels Kramer
Beeld: Tibuti / Pixabay

Het is het resultaat van vijftien jaar perfectioneren: een kunsthuid. En hij lijkt precies op een echte. De kunsthuid is dan ook gemaakt van echte huidcellen. Onderzoekers gebruiken hiervoor cellen die overblijven na een buikwandcorrectie. Op een klein membraan ter grootte van een pinknagel kweken ze de cellen op totdat ze een opperhuid, de bovenste huidlaag, vormen. Voilà: de nephuid is een feit. De kunsthuid staat net als in het echt aan de bovenkant in contact met de buitenlucht. De onderkant hangt in een vloeistof met voedingsstoffen, die de cellen gebruiken om te groeien. Aan die vloeistof kunnen onderzoekers ook andere stoffjes toevoegen, bijvoorbeeld om ziektes na te bootsen.

Kip of ei

Dermatologe Ellen van den Bogaard van het Radboudumc gebruikt de kunsthuid om huidziekten te onderzoeken, zoals psoriasis en eczeem. Specifieke bacteriën spelen bij die ziektes mogelijk een grote rol. Alleen is nog niet duidelijk hoe. Van den Bogaard heeft van wetenschapsorganisatie NWO (de medische tak heet ZonMw) een subsidie gekregen om bacteriën in de kunsthuid te gaan kweken. Een kunsthuid met bacteriën – in jargon: een model van

een huidmicrobioom – lijkt nog meer op de menselijke huid, die tenslotte ook veel goede en slechte bacteriën bevat. Als de huid ziek is, zoals bij psoriasis en eczeem, zijn sommige bacteriën meer of minder aanwezig dan in een gezonde huid. De kunsthuid die Van den Bogaard gaat ontwikkelen, helpt om te kijken of de aanwezigheid van die bacteriën de oorzaak of juist het gevolg is van de ziekte. Van den Bogaard: “Het is het kip-eiverhaal dat we willen uitzoeken. Wat was er eerst? De ziekte of de bacterie?”

Met de kunsthuid gaat Van den Bogaard kijken hoe bacteriën en huidcellen elkaar beïnvloeden. Ze hoopt uiteindelijk antibiotica te vinden die ziekmakende bacteriën gericht aanvallen, die dus niet alles doden wat ze onderweg tegenkomen. De vraag is of bepaalde voedingsstoffen ook kunnen helpen bij de genezing. Van den Bogaard: “Denk bijvoorbeeld aan de flesjes Yakult die vol zitten met probiotica – de goede bacteriën.” Ze hoopt te achterhalen of de huid opknapt van bijvoorbeeld een zalf met daarin probiotica.

Dierproeven

In Nederland voeren onderzoekers jaarlijks meer dan 600.000 experimenten met proefdieren uit. Van den Bogaard: “Vanuit de samenleving is er een grote druk om

een alternatief voor dierproeven te zoeken.” Met de kunst huid hoopt ze het aantal dierproeven drastisch omlaag te brengen. Waar onderzoekers een nieuw medicijn voor bepaalde huidziekten vaak eerst testen op een proefdier, kan straks de kunst huid gebruikt worden. Toch zijn niet alle proefdieren te vervangen. Van den Bogaard: “Zeker in latere stadia van de ontwikkeling van medicijnen, kunnen we doorgaans nog niet zonder proefdieren. Ik zou zelf ook geen medicijn willen hebben dat alleen is getest in een kwekschaaltje. Om te weten of een medicijn écht veilig is, zal je het ooit móéten testen op een dier.’

Brandwonden

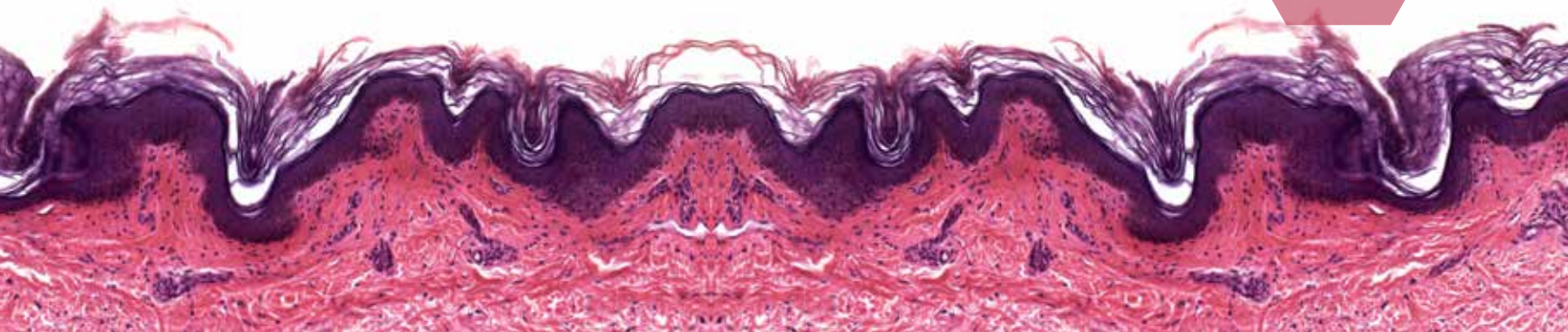
In de toekomst hopen artsen de kunst huid ook te kunnen gebruiken om brandwonden te behandelen. “De wetenschap is al ruim dertig jaar bezig om huid te kweken voor patiënten met brandwonden”, zegt Van den Bogaard. Dit blijkt echter heel lastig te zijn. De huid hecht vaak niet goed en het lichaam stoot de gekweekte huid af. Artsen behandelen patiënten met brandwonden daarom vooralsnog met een stukje huid van het eigen lichaam. Dan is de kans kleiner dat de huid wordt afgestoten. Van den Bogaard hoopt dat artsen brandwonden in de toekomst wel kunnen behandelen met kunst huid. “De medische

techniek ontwikkelt zich zo snel, dat ik verwacht dat dit binnen tien jaar wel mogelijk is”, aldus de arts-onderzoeker.

De Brandwondenstichting is betrokken bij haar onderzoek. De stichting hoopt met de kunst huid op kortere termijn nieuwe antibiotica te vinden die bacteriën in brandwonden tegengaan. Van den Bogaard: “Onze kunst huid kan hier een grote rol in spelen, omdat infecties bij patiënten met brandwonden vaak een groot probleem zijn.”

Sommige onderzoekers experimenteren op dit moment met een nephuid op een chip. Als je daar levercellen en niercellen aan toevoegt, kan je het effect van een medicijn op meerdere organen onderzoeken. Je bootst dan de mens in feite na op een chip. Bijna een heel organisme op een glaasje dus. Zover is het alleen nog lang niet, zegt Van den Bogaard. Ze gaat ervan uit dat haar experimenten met toegevoegde bacteriën op de kunst huid ook interesse zullen wekken bij collega-dermatologen. “Het zou natuurlijk mooi zijn als labs over de hele wereld ons model van de huid gaan gebruiken. Het maakt naar mijn idee echt betere wetenschap mogelijk, met veel minder proefdieren.” *

Huidarts Ellen van den Bogaard

WIJ WI

LLEN WERKEN

Ze werken in het archief, de restaurants, de techniek of in de administratie: de speciale categorie medewerkers vallend binnen de Participatiewet, die mensen met een beperking toegang geeft tot de arbeidsmarkt. Een kleine vijftig zijn er op de campus actief. Vox zocht drie van hen op.

Tekst: Paul van den Broek en Thijs van Beusekom / Fotografie: Duncan de Fey

RENÉ MULDER (20): 'DE REFTER BLEEK TOCH TE DRUK VOOR MIJ'

René Mulders (20) is kantinemedewerker in het Huygensgebouw

"Vandaag gaat mijn vaste contract in. M'n eerste! Twee jaar geleden kwam ik via de Participatiewet op de campus terecht. In eerste instantie zou ik in de Rafter gaan werken, maar dat bleek toch te druk voor mij. Toen werd ik overgeplaatst naar de kantine van het Huygensgebouw. Twee maanden later haalde ik mijn horeca-certifi-

caat en kreeg ik een tweejarig contract voor 24 uur in de week. Het leuke aan het werken hier, is het contact met mensen. Ook de afwisseling vind ik prettig: de ene keer sta je in de spoelkeuken, de andere keer achter de kassa. Meestal ben ik bezig met het maken van broodjes. Van mijn PDD-NOS heb ik weinig last tijdens het werken, behalve dat ik af en toe niet snel genoeg ben. In het

begin kreeg ik daar begeleiding bij en mijn collega's zijn erg behulpzaam.

Ik wil kok worden, als het even kan in de Surinaamse keuken. De sfeer is daar heel anders, merkte ik ook tijdens mijn stage bij Surinaams eethuis Familia. Er stond altijd muziek aan en iedereen was veel minder serieus dan ik gewend was. Ook op de campus zou ik meer willen met koken. Het lijkt me leuk

om eens in de keuken van de Rafter mee te lopen. Mocht kok worden niet lukken, dan heb ik nog een andere grote hobby: ICT. Thuis heb ik mijn eigen computer in elkaar gezet. Misschien ga ik daar nog eens een deeltijdopleiding voor volgen, maar voorlopig zit ik prima in het Huygensgebouw."

Evelien van Soest (32) werkt in het team Participatiewet van de Dienst Personeel en Organisatie

"Ja, veel mensen vragen naar mijn hond als ze hier binnenkomen: Roos kijkt je altijd met grote, vriendelijke ogen aan. Collega's komen regelmatig even langs om haar te aaien, of om te spelen. Dankzij Roos is het ijs snel gebroken. Ze is voor mij nodig als blindengeleidehond, maar ze heeft onze afdeling ook veel gezelligheid gebracht. Ik werk hier nu ruim een jaar en in die tijd is mijn zicht verder verslechterd. Ik zie nog voor 2 procent, dat klinkt als heel weinig, maar met die 2 procent kan ik veel doen. Toch werd mijn werk visueel te belastend. Met mijn jobcoach heb ik gezocht naar andere taken op een andere werkplek. Een volledige functie vervullen is voor mij niet haalbaar, het uitvoeren van samengestelde taken wel. Binnen ons team geef ik nu ondersteuning aan de projectleider, de coördinator en de jobcoach. Ik help bij onder andere agendabeheer, notuleren en administratieve werkzaamheden. Dat is ook het streven van de Participatiewet: dat je samen op zoek gaat naar die passende plek in de organisatie, zodat je kunt laten zien wat je kunt. Ik hoop erg op een baan met perspectief. De universiteit biedt mij alle begeleiding en met mijn loop en de aangepaste software voor vergroting en spraak kan ik goed werken. Ik ben blij met de universiteit: ze toont zich een goede werkgever. Ik denk dat de Participatiewet de universiteit ook iets teruggeeft: de alertheid om te zien waar de talenten liggen van je mensen. Daar heeft iedereen voordeel van."

**EVELIEN VAN SOEST (32):
'MIJN HOND
BRENGT VEEL
GEZELLIGHEID'**

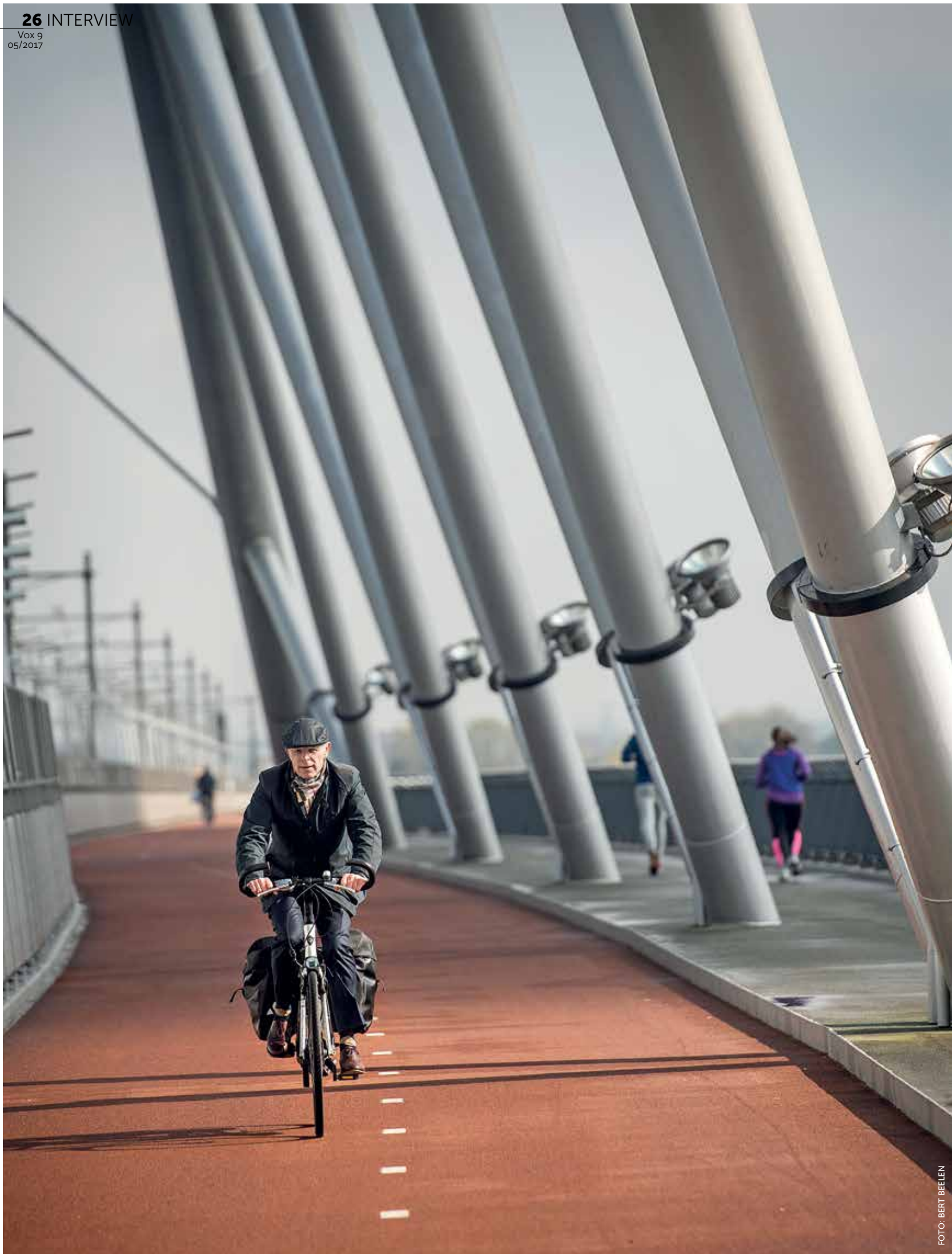

**Rick Pellegrino (27) werkt als
facilitair medewerker bij Huize
Heyendaal**

"Mensen denken vaak dat ze heel voorzichtig moeten zijn met mensen met een beperking. Maar ze hoeven mij echt niet anders te behandelen omdat ik toevallig autisme heb. Hier doen ze dat gelukkig niet: ik krijg veel ruimte en voel me erg gewaardeerd. Ik kom altijd met veel plezier vanuit mijn ouderlijk huis in Deest naar Nijmegen om te werken. Ik doe van alles: afwassen in de spoelkeuken, kamers schoonmaken, hapjes en drankjes rondbrengen en 's zomers het terras klaarzetten. Bij mijn vorige werk was dat wel anders. Na mijn vmbo werkte ik twee jaar als (onbetaald, red.) vakkenvuller bij de PLUS, waar ik nooit een waarderingbonus of kortingspas heb gehad. Gelukkig kwam ik toen via de Participatiewet bij Huize Heyendaal terecht. Het werk hier is veel uitdagender en mijn collega's zijn erg betrokken. Eerst was ik nog wel eens nerveus, omdat ik perfectionistisch ben en niet alles meteen helemaal goed ging. Daar hebben ze mij bij geholpen. Ik kreeg ook de tip vragen direct op te schrijven, zodat ik ze niet meer vergat. Daarom heb ik vaak pen en papier bij me. Ik vraag graag aan de gasten of alles naar wens is en ik vind hygiëne heel belangrijk. Huize Heyendaal mag er nooit uitzien als een zwijnenstal, maar dat is in de twee jaar dat ik hier werk nog niet voorgekomen. Ik hoop dat ik na mijn huidige contract een vast contract krijg. Vroeger wilde ik altijd piloot of kok worden. Daarom zou ik hier graag een opleiding tot assistentkok doen."

**RICK PELLEGRINO
(27): 'MENSEN
HOEVEN MIJ
ECHT NIET
ANDERS TE
BEHANDELEN'**

'IK HEB GEEN POLARISEREND KARAKTER'

Hij is geen vrouw, geen katholiek en niet oud. Wat Daniël Wigboldus wel is: de nieuwe collegevoorzitter van de Radboud Universiteit.

Tekst: Annemarie Haverkamp
Foto's: Bert Beelen

De band die momenteel met stip op één staat in de favorietenlijst van Daniël Wigboldus (47), is Snarky Puppy. Het is een groep van voornamelijk Amerikaanse muzikanten die individueel allemaal bij de wereldtop horen, maar zich als ze samen spelen ten dienste stellen van

het collectief. "Dat juist dat me aansprekt, zegt misschien wel veel over mij", zegt hij.

Sociaal psycholoog Wigboldus is niet alleen een groot jazz- en bluesliefhebber, hij is ook iemand die gelooft in de kracht van teams. Niet iedereen hoeft solistaar te spelen, slaggitaristen zijn minstens zo belangrijk. Dat is een van de dingen die hij de komende jaren wil uitdragen als collegevoorzitter van de Radboud Universiteit (sinds 1 mei).

Heeft u gesolliciteerd of bent u gevraagd?
"Ik ben benaderd, alweer even geleden, met de vraag of ik geïnteresseerd zou zijn in deze positie. Ik voelde me vereerd en ben er snel concreet over na gaan denken. Is dit wat ik wil doen? Ja, het lijkt me echt een heel mooie functie. En deze baan biedt me de uitdaging mezelf verder te ontwikkelen."

Wat maakt de functie mooi voor u?

"Een universiteit is een prachtige organisatie die een belangrijke taak heeft in de samenleving. Ik heb het altijd mooi gevonden dat je middelbare scholieren hier ziet binnenkomen om ze een paar jaar later als kritische academici weer te zien uitvliegen. Als lid van het college van bestuur mag ik de koers van de Radboud Universiteit mede bepalen, daar ben ik heel enthousiast over."

Waar gaat u direct mee aan de slag?

"De koers die de universiteit nu vaart, is een goede. Ik ga het roer niet omgooien. We zijn goed op weg met de internationalisering. Tegelijkertijd moeten we onze regionale en nationale functie niet uit het oog verliezen. Goed bekijken hoe we de interactie met universiteiten, hogescholen, bedrijven en overheden hier verder kunnen vormgeven. De Radboud Universiteit is daarbij een bijzondere universiteit,

HOE BIJZONDER IS DE NIEUWE VOORZITTER?

EEN VAN DE VELE MANNEN

Er stond 'zij' in de vacaturetekst, maar de nieuwe voorzitter werd toch een man. Net als acht van zijn twaalf collega's. De universiteiten van Utrecht, Wageningen, Rotterdam en Amsterdam (UvA) hebben inmiddels een vrouw aan het roer.

DE ENIGE PSYCHOLOOG

Onder de dertien voorzitters is Wigboldus de enige psycholoog. Drie voorzitters hebben eveneens een achtergrond in de sociale wetenschappen. Verder telt het

gezelschap drie bèta's en twee geneeskundigen. De juristen zijn met vier mensen aan de gezamenlijke bestuurstafel de best vertegenwoordigde bloedgroep.

DE JONGSTE Met 47 jaar is Wigboldus weliswaar een 'jonge' benoeming, maar een vroege voorganger – Willy van Lieshout – was in 1974 nog jonger bij zijn aantreden als voorzitter te Nijmegen, namelijk 45. Onder zijn collega's in den lande is Wigboldus momenteel de Benjamin. Koen Becking van de Universiteit van

Tilburg is één jaar ouder, de andere voorzitters kunnen allemaal vijf of zes decennia wegstrepen.

EEN PROTESTANT Met de benoeming van Wigboldus staat voor het eerst een man van protestantse huize aan het roer van deze katholieke universiteit.

BENOEMD UIT EIGEN KRING

Alleen de allereerste voorzitter in Nijmegen was een benoeming uit eigen kring: Dries van Melsen verruilde in 1972 zijn hoogleraarschap voor de

voorzittershamer. Daarna volgde een reeks van benoeringen van buiten: Willy van Lieshout (1974) kwam van de DSM, Tom Stoelinga (1992) had een verleden in het hbo, Roelof de Wijkerslooth (2000) op het onderwijsministerie en Gerard Meijer stapte in 2012 over vanuit het Max Planck Instituut in Berlijn.

In den lande is een 'interne' benoeming geen uitzondering: onder meer Leiden, Maastricht en de Universiteit van Amsterdam hebben een hoogleraar uit eigen huis tot voorzitter geslagen.

omdat ze van oudsher groepen trekt die misschien denken 'ik hoor niet op de universiteit thuis'. Die emancipatiegedachte is een leidraad. Ik wil graag uitdragen dat iedereen hier welkom is, de verschillen tussen mensen erkennen en waarderen."

U bent de eerste niet-katholieke voorzitter in de geschiedenis van de Radboud Universiteit. Was dat een onderwerp van gesprek tijdens de procedure?

"Mij is gevraagd of ik me thuis voel bij het gedachtegoed en de identiteit van deze universiteit. Zelf ben ik oecumenisch-protestants opgevoed. Het christelijke gedachtegoed en met name de naastenliefde – overigens delen veel religies deze waarde – daar herken ik mezelf in. Ja, kennis en kunde zijn natuurlijk cruciaal, maar wat we studenten in Nijmegen ook willen meegeven is dat ze samenleven en werken met andere mensen, het belang van betrokkenheid. Dat er een sociale en natuurlijke wereld om hen heen is waar ze deel van uitmaken. Waarden als deze vormen de wortels van onze universiteit en daarop bouwen we voort. Juist daarom heb ik me hier altijd ontzettend thuis gevoeld."

U bent wetenschapper, net als uw voorganger Gerard Meijer. Hij miste het onderzoek en vertrok na vier jaar weer.

BIO

NAAM: Daniël Wigboldus

GEBOREN: Kampen, 1969 (opgegroeid in Den Haag)

OPLEIDING: psychologie, VU

WERK: Kwam in 1997 als jonge onderzoeker naar Nijmegen, werkte vervolgens een aantal jaren aan de UvA en kwam in 2005 als hoogleraar terug naar Nijmegen. Groeide door naar onderwijsdirecteur en werd in 2013 decaan van Sociale Wetenschappen.

OVERIG: Was te zien bij de Universiteit van Nederland en gaf in 2015 een optreden op de Zwarte Cross over vooroordelen. Draaide plaatjes op verschillende edities van de Nacht der Professoren. Woont in Nijmegen-Noord met vrouw en twee kinderen.

"Mijn carrière heeft zich anders ontwikkeld. Ik heb er gaandeweg steeds meer bestuurlijke taken bij gedaan. In 2005 werd ik hier hoogleraar en een paar jaar

later was ik onderwijsdirecteur voor 50 procent van de tijd. Nu ben ik een kleine vier jaar decaan, 100 procent bestuurder. Ik ben hier geleidelijk naartoe gegroeid, heb mijn hart gevolgd. De universiteit is heel bewust op zoek gegaan naar iemand met een wetenschappelijke achtergrond, omdat die zelf heeft ervaren hoe het is om onderwijs te geven en hoe frustrerend het bijvoorbeeld kan zijn als je een onderzoekssubsidie hebt aangevraagd maar niet krijgt."

Maar die onderzoeker in u, snakt die niet naar het bedrijven van wetenschap?

"Ik ben ooit psychologie gaan studeren omdat mensen mij boeiden. Dat is wat ik ook zo leuk vind aan het besturen. Ik zal daarbij niet anders kunnen dan op een onderzoekende manier te werk blijven gaan. Zoals ik kritisch een wetenschappelijke tekst analyseer, lees ik ook een bestuurlijk stuk. En de vakliteratuur blijf ik uiteraard volgen."

Met uw 47 jaar bent u de jongste collegevoorzitter van alle Nederlandse universiteiten. Is dat een voor- of een nadeel?

"Mijn collega in Tilburg is misschien heel iets ouder – we zijn van hetzelfde geboortjaar – maar is al een paar jaar onderweg. Dus het is niet helemaal eerlijk om mij de jongste te noemen. Verder: toen ik hoog-

COLUMN

Lucy's law

Lucienne van der Geld is docent notarieel recht en juridisch directeur van Netwerk Notarissen.

Tiny

De goedkope huizen voor starters zijn bijna uitverkocht, waarschuwen hypotheekverkopers. Afgestudeerden zullen dus wat anders voor hun huisvesting moeten bedenken. Ik doe graag een voorstel voor een wat afwisselender wooncarrière. Zodra de studie voorbij is, worden veel studenten namelijk overvallen door een huismusserigheid van jewelste en komen ze hun woonerf met dertigkilometerzone niet meer uit.

Vanuit paps en mams gaat 68 procent* op kamers in de studiestad. Deze kamers zijn gemiddeld zeventien vierkante meter* groot. Na de studie gaan deze studenten op zoek naar hun eerste eigen huis met tuin en ruimte voor een bakfiets. Het liefst in een buurtje met buurtapp en buurt-bbq. Om de zeven jaar verhuizen naar een net iets grotere woning, totdat je er een carport bij hebt.

En als dan uiteindelijk de traplift en scootmobiel geen uitkomst meer bieden, ga je via verpleeghuis, hospice naar de kleinste behuizing in je leven: urn of grafje.

Met een levensverwachting van 80+ en gemiddelde afstudeerleeftijd van ongeveer 25 jaar, woon je na je studie nog 55 jaar in een buurtje. Er zijn tegenwoordig genoeg alternatieven om die tijd te verkorten en na je studie op een andere manier te wonen. De *tiny houses* en microappartementen vind ik heel charmant. Een kleine woonruimte, omdat je liever op een terrasje in de stad of buiten in de natuur wilt zijn. Met de gemiddeld dertig vierkante meter van zo'n behuizing ga je er in ruimte fors op vooruit ten opzichte van je studentenkamer.

Voor mijn eigen leeftijdsgroep (28+) zie ik graag een ontwikkeling naar leuke stads-*tiny's* zonder keuken. In New York is het hip om geen keuken te hebben. Zitten restaurantjes vol en is er altijd leven op straat. In mijn stads-*tiny* ben ik dan alleen om te slapen. Maar voorlopig zijn dat nog dromen, als ik 's nachts in mijn bedje in mijn brave suburb-flat lig ...

* Landelijke monitor Studentenhuisvesting 2016

'IK HEB VAN NATURE DE NEIGING OM TE BINDEN'

leraar werd, schreven journalisten met regelmaat over mij als 'de jonge hoogleraar'. Dat vond ik altijd een beetje gek. Je bent hoogleraar of je bent het niet. Voor mij is leeftijd geen issue."

In de vacaturetekst stond 'zij' in plaats van hij. De voorkeur leek uit te gaan naar een vrouw.

Wat zijn uw feminiene eigenschappen?

Lachend: "Nou, in elk geval niet mijn haardracht." Serieus: "Tja, nu val ik toch terug op mijn eigen onderzoeksgebied: dat van de vooroordelen. We zijn te snel geneigd eigenschappen als typisch feminiën of masculien te bestempelen, terwijl de verschillen binnen de seksen groter zijn dan de verschillen tussen de groep mannen aan de ene kant en de groep vrouwen aan de andere kant. Ik ben vooral Daniël. Over mezelf kan ik zeggen dat ik van nature de neiging heb te binden. Ik probeer altijd voor ogen te houden waar we heen willen en dat dan met z'n allen te doen. Opnieuw met waardering en erkenning voor de verschillen tussen mensen. Ik heb geen polariserend karakter."

Meijer zei in zijn afscheidsinterview dat zijn opvolger bij voorkeur goede contacten in Den Haag had. Hoe staat het daarmee?

"Ik ben geen ex-politicus, Den Haag is dus een van mijn aandachtsgebieden. Als voorzitter van het Disciplineoverleg Sociale Wetenschappen, heb ik de laatste jaren wel veel mensen in het hele land leren kennen. Ik ben opgegroeid in Den Haag, ik ga ervan uit dat ik mijn weg wel weet te vinden daar."

Randstedelijke universiteiten hoeven geen moeite te doen gezien te worden; universiteiten in de provincie des te meer. Hoe gaat u ervoor zorgen dat Nijmegen niet te missen is?

"Ik ben niet iemand die gaat schreeuwen hoe goed we zijn, dat past niet bij mij als persoon. We moeten zichtbaar zijn. In de

media, in Den Haag. Wat we al doen – maar op dat vlak kunnen we nog actiever worden – is mensen hier uitnodigen. De deuren wagenwijd open zetten. We moeten laten zien hoe goed we zijn, zodat anderen zelf de conclusie kunnen trekken dat in Nijmegen mooie, bijzondere dingen gebeuren."

Uw naam staat bij menig journalist in de telefoonlijst, in de media praat u geregeld op een toegankelijke manier over uw onderzoek naar vooroordelen en u gaf onder meer een lezing op de Zwarte Cross. Mogen journalisten u nog bellen?

"Bellen mag altijd. Maar het wordt nu mijn taak om de hele universiteit uit te dragen in plaats van alleen mijn eigen vakgebied. Als ze een enthousiast verhaal willen over de Radboud Universiteit, mogen ze me daar 's nachts voor wakker maken."

U bent toetsenist in een band. Valt dat nog te combineren?

"We oefenen eens in de twee weken in Zoetermeer en een aantal leden wil meer optreden, dus het gaat lastig worden. Ik wil iets nieuws zoeken in Nijmegen. Mijn band ga ik wel ontzettend missen. We zijn met tien en spelen blues. Het fijne van muziek maken, alleen of samen, is dat al het andere naar de achtergrond verdwijnt. Op een gegeven moment kijk je op de klok en denk je 'verhip, zo laat al?' Je verliest de tijd. Het is belangrijk zoiets naast je werk te hebben. Fietsen heeft op mij datzelfde effect. Al twaalf jaar lang fiets ik over de Snelbinder vanuit Nijmegen-Noord naar de universiteit. Dat hoop ik zo veel mogelijk te blijven doen." *

PUNT!

OR

Medezeggenschapscommissie 'kolommen'

Bij de oprichting van Radboud Services is afgesproken de dienstverlening continu te blijven verbeteren. Hiertoe worden de verschillende 'kolommen' in een cyclus doorgelicht, te beginnen met Onderwijsondersteuning. Een commissie van de medezeggenschap volgt deze doorlichting kritisch. De commissie heeft aangegeven dat het belangrijk is dat zij tijdig geïnformeerd wordt en de ruimte krijgt om te reageren en voorstellen te doen. De commissie heeft verder voorgesteld om de resultaten van de enquête onder het ondersteunend personeel te koppelen aan die van tevredenheidsonderzoeken onder studenten en docenten. Het gaat immers ook om de tevredenheid van de 'klant'. Een andere aanbeveling is om te kijken naar verschillen in enquête-uitkomsten tussen de eenheden (faculteiten en diensten) en tussen de diverse onderdelen. Via best practices kunnen eenheden van elkaar leren. Ten slotte adviseert de commissie om een aantal (noodzakelijke) prestatie-indicatoren mee te nemen in de doorlichting, zoals roostering en uniformering.

WWZ

Een ad-hoccommissie van de OR heeft een notitie geschreven over ongewenste gevolgen van de Wet Werk en Zekerheid (WWZ). In reactie hierop heeft het college van bestuur (cvb) een gedragscode WWZ opgesteld, bedoeld om draaideurconstructies te voorkomen. Het cvb doet hierin ook voorstellen voor nieuwe contractmogelijkheden binnen de WWZ. In november zal de medezeggenschap geïnformeerd worden over hoe de faculteiten met de notitie (gedragscode) omgaan.

Rondetafelgesprekken over werkdruk cao (start juni 2017)

Uit onderzoeken binnen de Radboud Universiteit (RU) blijkt dat het thema werkdruk om aandacht vraagt. Landelijke onderzoeken door de vakbonden en Sofokles benadrukken die urgentie. Daarom organiseert het cvb met de medezeggenschap een serie 'rondetafelgesprekken' op universitair niveau en binnen afzonderlijke eenheden. Het eindproduct, een actieplan, wordt uiterlijk eind 2017 besproken met de interne medezeggenschap. Hiermee voldoet de RU aan een recente afspraak in het onderhandelingsakkoord CAO Nederlandse Universiteiten over zo'n breed gedragen plan.

Meerjaren Investeringsprogramma ICT

Mede op verzoek van de gezamenlijke vergadering (GV) is er naast een Meerjaren Investeringsplan (MIP) voor gebouwen ook een MIP voor de ICT opgesteld. De MIP-ICT biedt een overzicht van plannen voor de ICT-voorzieningen en concernsystemen voor de RU tot en met 2021, waaraan extra (tot nu toe nog ongedekte) kosten verbonden zijn. Plannen die al in 2017 op de rol staan, komen ter sprake in de volgende UGV-vergadering op 22 mei. Het gaat om investeringen in nieuwe glasverbindingen en in mobiele bereikbaarheid op de campus, maar ook in de studentenapp en de pilot research datamanagement (RDM). Wat betreft de plannen in de latere jaren, stelt de medezeggenschap dat zij voor een goede beoordeling hiervan, behoefte heeft aan meer context-onderliggende visie. Daarin kan het Informatiebeleidsplan voorzien. Het cvb legt momenteel de laatste hand aan dit plan.

USR

Hallo medestudenten,

Het is weer tijd voor een update van de studentenraad. We hebben namelijk niet stil gezeten. Behalve natuurlijk tijdens de vergaderingen, want dan is het gek als je niet stil zit.

Met genoeg kunnen wij aankondigen dat in september op de Radboud Universiteit de **pilot flexibel studeren** van start gaat en dat hetzelfde hoogstwaarschijnlijk geldt voor de **minor besturen**. Beide pilots zijn er met name om het leuker te maken om dingen naast je studie te doen en om drukbezette studenten tegemoet te komen. De pilot flexibel studeren helpt je om minder studievertraging op te lopen wanneer je er bijvoorbeeld iets naast doet, mantelzorg verleent of binnen de toptalentenregeling valt. De minor besturen voor bestuurders van studentenorganisaties belicht de wetenschappelijke kanten van het besturen van verenigingen. Je doet zo meer kennis op, haalt studiepunten in je bestuursjaar én wordt een beter bestuurder. Kortom: win-win-win.

Wat er ook weer aan zit te komen, zijn de **verkiezingen** voor de studentenraad (USR), facultaire studentenraden (FSR'en) en opleidingscommissies (OLC's). Van maandag 29 mei tot en met donderdag 1 juni kan je stemmen op partijen en individuen. Op vrijdag 2 juni is de bekendmaking van de uitslag, en weet je wie ons volgend jaar gaat opvolgen. Ons stemadvies is dan ook: ga stemmen!

Er staat nog iets op de agenda wat voor ons zeer belangrijk is, namelijk het geld dat vrijkomt voor **investeringen in onderwijskwaliteit** vanuit het studievoorschot. Die gelden zijn toegezegd voor de verbetering van het onderwijs, omdat we allemaal geen studiefinanciering meer krijgen. Wij zijn het op enkele punten oneens met de huidige gang van zaken, omdat het geld naar onze mening disproportioneel verdeeld wordt. We jullie op de hoogte van de vorderingen, maar verklappen alvast dat wij graag meer geld zien voor bijvoorbeeld kleinere werkgroepen en individuele scriptiebegeleiding.

Ook nu nog staat onze kamer overeind, dus mocht je iets hebben waarmee wij aan de slag moeten, heb je zin in een praatje of een bakkie, of heb je geen flauw idee waar de ingang van TvA3 nu eigenlijk is: loop bij ons binnen! Meestal zit er iemand. Mailen kan nog altijd naar usr@ru.nl en we plaatsen regelmatig leuke dingen op Facebook. Dit was het voor nu. Tot de volgende!

FOTO: MARJOLEIN VAN DIEËN

De verkiezingen voor de studentenraden komen er weer aan

In deze rubriek controleert Vox of uitspraken op en over de universiteit wel kloppen. Deze maand een uitspraak uit een congres van studentenorganisatie ISO over de toenemende psychische nood onder studenten.

Tekst: Paul van den Broek

DE UITSPRAAK: 'Meer psychische problemen door studiedruk'

Wie zegt dit?

Goede vraag. De uitspraak staat als een kop boven een artikel van het Hoger Onderwijs Persbureau (HOP), maar in het artikel zelf komt de uitspraak nergens terug. Desgevraagd noemt HOP-journalist Jesse Haenen de kop een soort samenvatting van het congres. "De uitspraak vat de teneur van de bijeenkomst goed samen."

Klopt dat?

We kloppen aan bij Jan Sinnige, voorzitter van het Interstedelijk Studenten Overleg (ISO), de organisator van het congres afgelopen april in Utrecht. "De uitspraak boven het artikel klopt wel, het was een van de conclusies van het debat. De toegenomen studiedruk, het Bindend Studie-advies, de rendementseisen: ze dragen zeker bij aan de psychische problemen onder studenten." Maar er is meer aan de hand dan studiedruk, benadrukt Sinnige: "De studenten krijgen erg veel keuzes voor hun kiezen, en wat is dan de juiste?" De toekomstige arbeidsmarkt voert de druk verder op, want studenten moeten wel erg veel meenemen in hun bagage. "Er wordt verwacht dat we een jaar in een bestuur gaan, een interessante stage volgen en ook nog buitenland-ervaring opdoen." Hoe hoog kan de druk worden opgevoerd, wil Sinnige maar gezegd hebben.

Waar baseert ISO de psychische nood op?

Op eigen onderzoek, uit oktober vorig jaar, op basis van een enquête onder 35 studentpsychologen van universiteiten en hogescholen. Het ISO noteert op basis van weer andere onderzoeken dat bijna vier procent van de studenten met psychische problemen kampt en problemen ondervindt vanwege beperkte concentratie, chronische vermoeidheid en ADHD.

En dat komt door toegenomen studiedruk?

Die conclusie valt uit het rapport niet te trekken. In de inleiding veronderstelt ISO weliswaar een relatie met de rendementsmaatregelen en het leenstelsel, maar de ondervraagde studentpsychologen noemen dit niet de oorzaak van de toegenomen psychische nood, hoogstens een versterkende factor.

Het citaat klopt dus niet?

Nee, het is te sterk uitgedrukt. We vragen het voor de zekerheid nog even na bij Jeannette van Rees, voorzitter van de sectie studentpsychologen van het NIP (Nederlands Instituut voor Psychologen). Zij noemt de gekozen kop "een kreet", die de lezer op het verkeerde been kan zetten. De oorzaak van de gestegen nood is een complex aan factoren. Van Rees wijst op de verbeterde toegankelijkheid van de dienstverlening, op het toegenomen aantal studenten en op een groter aantal studenten met een beperking. "De instroom komt bovendien steeds vaker uit het buitenland, wat een geheel eigen problematiek met zich meebrengt."

Klopt het dat de wachttijden toenemen?

Het rapport van het ISO noemt vooral de situatie in het hoger beroepsonderwijs zorgelijk, waar wachttijden kunnen oplopen tot wel twee maanden. Jan Sinnige: "Als een student al de drempel is gepasseerd om bij de psycholoog aan te kloppen, wordt het wel heel lastig als je zo lang moet wachten." Van Rees benadrukt dat de wachttijden bij universiteiten meevallen, en bovendien niet toenemen. Op haar eigen universiteit, in Utrecht, is de gemiddelde wachttijd vier weken. In Nijmegen geldt hetzelfde. Bij 'pieken' waarbij de wachttijd kan oplopen tot ruim zes weken, wordt incidenteel extra formatie ingezet om de wachttijd te bekorten.

Is extra inspanning van universiteiten nodig?

Volgens Van Rees werken de universitaire loketten naar behoren. Het wachten is op de uitvoering van een in februari aangenomen motie van de Tweede Kamer: die roept op tot een actieplan om te komen tot 'goede en laagdrempelige psychische hulpverlening'. "Maar dat zal vooral het hoger beroepsonderwijs raken, minder de universiteiten", aldus Van Rees. ★

Is dat zo?

HOOGLERAAR AAN DE HIPHOP

Hiphop is waarschijnlijk de meest populaire én gehate muzieksoort van het moment. Hoe komt dat? Vox trekt met hoogleraar Spaanse letterkunde Maarten Steenmeijer naar het toonaangevendste hiphopfestival van Nederland: WOO HAH! 'Het publiek is een verademing.'

Tekst: Tim van Ham / Foto: Rein Kooyman en Erik Luyten

Hiphop is niet langer een muziekgenre dat enkel gebruikt wordt om film-scènes die zich afspelen in donkere steegjes extra spannend te maken.

Het tegenovergestelde is waar: hiphop is de populairste muziekstroming ter wereld geworden. Of in ieder geval het meest beluisterde genre – afgaande op het aantal streams bij Spotify en YouTube.

Toch wordt hiphop nog lang niet door iedereen omarmd. Al generaties lang moppert de Nederlandse rap-industrie dat 'Hilversum' het muziekgenre negeert. De laatste jaren lijkt die stem steeds luider te klinken, met de Eindhovense rapper Fresku als hardste roeper. Wilbert Mutsaers, de baas van concertorganisator Mojo, deed daar vorig jaar een schepje bovenop door te klagen dat de grote festivals in Nederland veel te wit programmeren. Minder Stones, meer Kanye West – was zijn boodschap.

Symbool voor de spagaat waarin hiphop zich lijkt te bevinden, is de Popprijs van 2015. Die ging – heel vooruitstrevend – naar hiphopcollectief New Wave. Maar – heel conservatief – voordat de winnaars drie noten gespeeld hadden, was de halve zaal uit desinteresse en/of protest alweer vertrokken. Aan de ene kant is hiphop enorm populair, tegelijkertijd roept het genre vaak meer weerstand op dan andere muzieksoorten.

'JE KUNT HIPHOP MOEILIK NOG NEGEREN'

Johan Derksen

Om te onderzoeken hoe dat komt, trekt Vox met hoogleraar Letterkunde Maarten Steenmeijer naar het meest toonaangevende hiphopfestival van Nederland: WOO HAH! in Tilburg. Wat moeten we ermee, met die hiphop? Wat is er zo aantrekkelijk aan? En ook: krijgt het genre voldoende waardering?

Steenmeijer is een liefhebber van muziek van de oude stempel. Zijn favoriete band is The Byrds, uit de jaren zestig van de vorige eeuw. Steenmeijer schrijft veel boeken over popmuziek, met de Golden Earring als voornaamste onderwerp. Zijn favoriete muziek is americana. Voor de duidelijkheid: dat is tevens de favoriete muzieksoort van

'HIPHOP KAN EEN INTERESSANT IDENTITEITS-SPEL OPLEVEREN'

voetbalbromsnor en bluesfanaat Johan Derksen. Dan weet je het wel, wat *street credibility* en rap-interesse betreft.

Toch gaat Steenmeijer graag mee op hiphopavontuur. "Ik weet nog dat ik jaren geleden in *de Volkskrant* en *NRC* laaiend enthousiaste recensies over een album van Kanye West las. Het werd de Sgt. Pepper's van de hiphop genoemd. Toen dacht ik: 'Nou, dat moeten we toch maar eens in de gaten gaan houden.' Je kunt hiphop tegenwoordig moeilijk nog negeren."

Op naar Tilburg, dus. Steenmeijer heeft zich met een leren jas keurig op de gelegenheid gekleed. Toch valt hij uit de toon. Er zijn weinig mannen ouder dan vijftig, d'r is vrijwel niemand die aan de bar ook wordt gevousvoveerd en het aantal hoogleraren is vermoedelijk eveneens laag. Het publiek is jong en overwegend mannelijk, maar verder heel gemêleerd.

"Een verademing", zegt Steenmeijer. "Ik kom op veel plekken waar ik er gewoon van schrik hoe blank het allemaal is. Ik zit me in LUX soms echt af te vragen of er alleen maar blanke mensen bestaan. Blijkbaar is hiphop een genre dat verbreedt en verschillende achtergronden samenbrengt. Dat is apart – de teksten zijn behoorlijk

THE HIPHOP JUKEBOX

Op verzoek van Vox wilde hoogleraar Maarten Steenmeijer best even wat hiphopartiesten recenseren. Hieronder zijn eerste impressies.

STEENMEIJER LUISTERT NAAR KENDRICK LAMAR:

"Ik word niet meegesleept, opgezwiept, ontroerd of geprikkeld door de muziek, van de teksten versta ik alleen flarden en wat de beelden van de video's betreft: soms boeien ze, soms vervelen ze me. Wringt het niet tussen de *street credibility* van iemand als Lamar en die uitgekende, bijna gelikte videoclip van hem?"

STEENMEIJER LUISTERT NAAR SEF:

"Mijn eerste reactie: wat heeft dit met hiphop te maken? Dit gaat terug naar de synthesizerpop van de jaren tachtig (het ergste decennium van de popmuziek in de twintigste eeuw). De braafheid doet me zelfs aan Herman van Veen denken (en dat is heel erg). Duizend maal liever Lamar!"

HALL OF FAME

Van Beers met een van zijn helden: rapper KRS-One

Cis van Beers is hiphop-expert. Hij is – naast alumnus van de opleiding bedrijfscommunicatie in Nijmegen – een fan van het eerste uur en eigenaar van de website Hiphop Golden Age, die op zijn beurt weer verbonden is aan de Hiphop Hall of Fame in New York. Als puber reed Van Beers op zijn brommer naar de plantenzaak om de nieuwe plaat van Ice-T te halen. Nu wordt hij door de rapper uitgenodigd om in LA

een concert backstage bij te wonen. Met andere woorden: hij weet waarover hij praat.

Van Beers denkt dat échte hiphop nooit een massaal publiek zal bereiken. En gek genoeg is dat indirect de schuld van enkele van zijn grote hiphophelden van vroeger. "De eerste hiphopnummers gingen vooral over feesten en over hoe goed de rappers zichzelf vonden. N.W.A. bracht daar met Straight Outta

Compton verandering in. Net als Dr. Dre met The Chronic. Die begonnen met de gangsterrap. In die tijd was het origineel en authentiek. Daar hoorde je de verhalen van de straat. Het ging over mensen neerschieten en drugs-handel. Sommige dingen zullen ze vast gedaan hebben, maar het is natuurlijk niet zo dat ze tientallen mensen vermoord hebben – dan hadden ze namelijk wel vastgezet."

De gangsterrap was zo'n enorm (commercieel) succes dat talloze rappers het na gingen doen, tot op de dag van vandaag, en er óók veel succes mee hebben. Van Beers zucht eens diep. "Al die gasten met 'little' voor hun naam ... Het is allemaal namaak – bubblegum rappers noem ik ze. Maar omdat zij commercieel interessant zijn, krijgen zij alle aandacht. En dat gaat uiteraard ten koste van de kwalitatief goede hiphop."

→ Hoogleraar Maarten
Steenmeijer en Vox-redacteur
Tim van Ham

STEENMEIJER LUISTERT NAAR FRESKU:

"Wat is dat toch met die Nederlandstalige hiphop? Wat een soft gedoe, wat een zelf-medelijden, wat een ernst! Ik ga weer terug naar de Amerikanen."

STEENMEIJER LUISTERT NAAR NOTORIOUS B.I.G.:

"Opgewonden werd ik er nog niet van, het klonk – en klinkt – allemaal nog steeds eentonig in mijn oren. Maar de aanvankelijke irritaties die opborrelden – de eenvormigheid, al dat *gemotherfucker*, en dan dat vreselijke nummer Fuck Me op de plaat Ready to Die – verdwenen en ik hield het een stuk langer vol dan ik had gedacht. Ik was aanvankelijk helemaal niet van plan de hele avond te luisteren."

STEENMEIJER LUISTERT NAAR KANYE WEST:

"Kanye West kende ik van naam: als grote bruggenbouwer tussen hiphop en pop/r&b. Ik heb gelachen om het clipje van FourFiveSeconds, met Paul McCartney's ijdele tuitmondje. Ik heb de albums The Life of Pablo en Yeezus opgezet. Ik kon niet blijven luisteren naar die deprimerende klanken en ritmes."

De Eindhovense
rapper Fresku
op WOO HAH!

polariserend. Als je niet zwart bent, tel je niet mee. Dat is heel paradoxaal."

The hood

Eenmaal binnen begint het rondje langs de podia. De eerste stop is Sevn Alias. De wonderboy van de Nederlandse hiphop. Steenmeijer verstaat er niet veel van. "Gaat het nou over Nelson Mandela?" Daarna volgen onder andere Action Bronson, Tyler the Creator, Opgezwollen en ASAP Ferg. Steenmeijer amuseert zich, kijkt links en rechts zijn

ogen uit en drinkt rustig een biertje. Maar veelzeggend is dat hij pas écht ervaart als hij een smeuge anekdote over een van de exen ("een eerste klas kreng") van Paul McCartney kan vertellen.

Bij sommige nummers knikt de hoogleraar voorzichtig met de beat mee. Echt ruig wordt het geen moment – de Vox-delegatie blijft ver uit de buurt van alles dat op een moshpit lijkt. "Ik vind het wel jammer dat Mac Miller toch niet kon komen", zegt Steenmeijer – die zich *stiekem* dus wel degelijk goed heeft voorbereid op het rapavontuur.

Aan het einde van de dag maakt Steenmeijer op het persbalkon van het festival de balans op. "Uit het publiek hier kun je opmaken dat hiphop vooral onder jonge mensen populair is. Dat snap ik wel. De machocultuur die eromheen hangt, zegt mij niet zo veel. Het is uiteraard spel, maar voor types als mijn zoon – die bepaald niet uit *the hood* komt – is dat natuurlijk interessant. Er zitten lekkere termen in, in een andere taal, van mensen uit een ander milieu. Dat kan voor de jeugd een interessant identiteitsspel opleveren."

Rednecks

Voor Steenmeijer zijn de talloze verwijzingen naar 'bitches', 'shooting niggas' en 'dealing dope' overigens geen reden om de muziek bij voorbaat af te zweren. Het hoort er nou eenmaal bij, zegt hij. Americana-muziek draait om foute cowboyhoeden en rednecks op witte paarden. Ook een verschrikkelijk wereldje, volgens Steenmeijer, maar toch blijft het hem trekken.

Zo is het ook met hiphop. "Kijk, ik kan natuurlijk honderd redenen verzinnen om het genre helemaal af te maken. Ik ben ook zeker geen fan geworden van hiphop. Maar de taligheid van veel raps is goed en WOO HAH! trekt mensen die je op Pinkpop nooit ziet – alleen al daarom is het een genre dat serieus genomen dient te worden. Het lijkt mij onvermijdelijk dat hiphop in de toekomst veel meer mainstream wordt. Er is nu een hele generatie die met die muziek opgroeit. Mijn ouders stonden vroeger ook niet te juichen bij The Beatles en de Stones – zoals ik dat nu niet doe bij hiphop. Maar als de huidige jongeren even trouw blijven aan hun muzieksmaak als de jeugd van vroeger, is hiphop over dertig jaar ook een alom aanwezig en gerespecteerde muziekstroming." *

"Chuck D van Public Enemy zegt dat vroeger de beste rappers vanzelf boven kwamen drijven. Maar volgens hem worden die nu bewust uit de schijnwerpers gehouden. Hij ziet er zelfs een samenzwering in: grote mediabedrijven houden liever het negatieve beeld in stand van dealende, schietende zwarte mensen en dus krijgen de slechte gangsterrappers alle aandacht. Wat daarvan klopt, kunnen wij vanuit hier moeilijk beoordelen."

Van Beers volgt hiphop al vanaf de massale opkomst, tijdens de midden jaren tachtig. Ook toen klaagden veel rappers dat ze genegeerd werden door de massamedia. "Dat zal altijd zo blijven. Grote radio-stations draaien liever Drake – en al die andere halve R&B-rommel die ze vervolgens hiphop noemen. Echt goede rap draaien ze alleen in een apart uurtje, of op een bijpodium. Het is blijkbaar gewoon heel moeilijk om echte hiphop

te verkopen aan een groot publiek. Wat de industrie bij de massa in de mik duwt, vreten ze. En helaas is dat gangsterrap die alleen maar over *bitches* en *ho's* gaat. Er is zo veel betere hiphop, maar die wordt alleen geluisterd door fans en kenners die deze muziek weten te vinden. Daar heb ik me allang bij neergelegd."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN
VOOR **VOX CAMPUS** KUNT U
STUREN NAAR: **VOXCAMPUS@**
VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX
VERSCHIJNT OP 20 JUNI 2017.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

12 MEI, 12.30 uur: Down to Earth. Kunstenaar Anselm Kiefer beeldt mensen af die naar de sterrenhemel kijken en beseffen dat ze deel uitmaken van de kosmos. Durf jij een uur lang hetzelfde te doen? Locatie: Tuin Studentenkerk.

16 MEI, 17.30 uur: Bezoek monniken Thich Nhat Hanh (foto boven). De monniken van de Vietnamese zenmeester Thich Nhat Hanh bezoeken Nijmegen om met studenten en medewerkers te praten, eten en mediteren. Locatie: Studentenkerk.

15 JUNI, 19.30 uur. Over grenzen heen. Ontdek hoe Jezus leerde van een ontmoeting met een 'buitenlandse'. Daarna verken je het thema via creatieve werkvormen. Locatie: Studentenkerk.

PERSENEELSVERENIGING

www.ru.nl/pv

22 MEI T/M 12 JULI: Schilderen en tekenen. Zin om een mooi schilderij te maken of met houtskool aan de slag te gaan? Leer in zes lessen met verschillende materialen werken. Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

CULTUUR OP DE CAMPUS

www.ru.nl/cultuuropdecampus

11 MEI, 18.30 uur: Burning Raspberries. Een voorstelling van Iwan Dam, die via de vreemdste wegen uiteindelijk een eetbaar eindproduct oplevert. Locatie: Tuin Studentenkerk.

15 MEI, 19.30 uur: Expo Extravaganza. Kom naar de veiling en bemachtig voor studentenprijzen werk van kunstenaars die op de campus exposeerden. Locatie: Skylounge.

30 MEI, 19.30 uur: Campusedichter-verkiezing 2017. Geef je snel op, of kom luisteren naar de verborgen poëzietalenten van de campus. Locatie: Hortus Botanicus.

How I Met Your Mother (Film- en tv-quiz, 7 juni)

8 JUNI, 20.00 uur: De Lefgozers spelen OF DIT?, een voorstelling over keuzes. Pindakaas of hagelslag? Maar ook: jij eerst dood of je partner eerst? Locatie: De Rode Laars (E2.64).

12 JUNI, 20.00 uur: Filmvertoning van Les Choristes, waarin docent Clément

Mathieu een klas vol jongens aan het zingen brengt. Het campuskoor omlijst de film met live-muziek. Locatie: Studentenkerk.

7 JUNI, 19.30 uur: Film- en televisie-pubquiz. Heb je alle afleveringen van Game of Thrones gezien? Ken je alle quotes van Barney uit How I Met Your Mother? Test je kennis en speel mee. Locatie: Cultuurcafé.

Radboud Reflects

www.ru.nl/radboudreflects

11 MEI, 19.30 uur: The Bible and Western Culture. Lezing door de Amerikaanse theoloog Maggi Dawn. Ze pleit voor eerherstel van de Bijbel, ook buiten de kerk, zodat we kunst en cultuur blijven begrijpen en waarderen. Locatie: Collegezalencentrum.

16 MEI, 20.00 uur: De arts of de app: de ethiek van het zelfmeten, met Marli Huijter en Alain van Gool. Met de nieuwste apps en gadgets kun je je lijf 24/7 in de gaten houden, maar is dat wenselijk? Luister en discussieer mee over de issues rond self-tracking. Locatie: LUX.

17 MEI, 19.30 uur: The History of Hate Speech. Lezing door de Amerikaanse historicus Hasia Diner. De taal van de politieke leiders verhardt. Hoe daarmee om te gaan? Diner plaatst *hate speech* in een historisch daglicht. Locatie: Collegezalencentrum.

23 MEI, 19.30 uur: Blij zijn met je baan. Hoe doe je dat? Filosofieworkshop met Stefan Schevelier. Locatie: Thiemeloods.

31 MEI, 19.30 uur: Syrië: een nieuw perspectief. Lezing door religiewetenschapper Heleen Murre-vanden Berg. Volgens haar speelt geloof

een kleinere rol in het Syrisch conflict dan we denken, maar wordt christen-haat wél als provocatiemiddel naar het Westen toe gebruikt. Locatie: Collegezalencentrum.

7 JUNI, 19.30 uur: Lekker gruwelen: Filosofie van de horror. Lezing door de Vlaamse filosoof Dimitri Goossens. Waarom fascineert horror ons zo? Dat hangt samen met onze ver-gan-ke-lijkheid. Locatie: Collegezalencentrum.

Filosofie van de horror (7 juni)

MEREL VAN SLOBBE IS DIT COLLEGEJAAR CAMPUSDICHTER. IEDERE MAAND SCHRIJFT ZIJ EEN GEDICHT VOOR VOX.

HET GEDICHT

Gaten voor lapjeskatten om binnen te komen

Na drie uur 's nachts drinken we wijn uit sapglazen
praten we over vroeger toen we op schoolpleinen
speelden dat we ouder waren en groeien nog

eenrichtingsverkeer leek. Ik zeg dat er mensen zijn
die naar cafés gaan om gevonden te worden
voor wie de nacht een asiel is. Mensen die hun dromen

met zich meenemen in plastic vershoudbakken van de
Xenos. Hoe iedereen uiteindelijk wil worden
opgepakt als een lapjeskat, dat als je de weg kwijt bent
blaadjes op lantaarnpalen aan de wereld vertellen
waar je woont en wie je bent.

Je zegt dat als je maar diep genoeg graaft, iedereen
uit lava bestaat. Tot die tijd slapen we met de ramen open
gaten voor lapjeskatten om binnen te komen, spinnend
in mijn armen geklemd zouden ze zeggen: je bent meer gevonden
dan je denkt.

FOTO: GETTY IMAGES

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B,
Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen, Tel: 024-3612112
redactie@vox.ru.nl

www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Tim van Ham,
Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Mathijs Noij,
Martine Zuidweg (bladcoördinator)

Eindredactie: Lydia van Aert

Columnisten: Lucienne van der Geld,
Maarten van Gestel

Aan dit nummer werkten mee:

Thijs van Beusekom, Maarten van Gestel, Niels Kramer,
Lara Maassen, Mark Ooms, Jozien Wijkhuijs, Mirte van
Rooijen, Auke Roos, Merel van Slobbe

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Marjolein van
Diejen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Erik Luyten

Illustraties: Elmar Noteboom, Jeroen Murré,
Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak:

gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet

Tel: 023-5714745

zandvoort@bureauvanvliet.com
advertentie@vox.ru.nl

Druk: MediaCenter Rotterdam

De volgende Vox verschijnt
op 20 juni 2017.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

UITGAAN

MIRTE VAN ROOIJEN (24) IS MASTERSTUDENT CREATIVE INDUSTRIES EN PROGRAMMEUR BIJ CAMELOT LIVE.

ROLLERDISCO

19 mei, Waalhalla

Wil je dat je leven voor één avond op rolletjes loopt? De Rollerdisco komt er weer aan: dans urenlang op huurbare wielotjes en discomuziek. 20.00 uur. 8 euro.

CIRCUS TREURDIER: NIGHT OF PROBLEMS

24 mei, Brebl

Absurdistisch muziektheater vol actuele humor en ironie, dat gehakt maakt van je pessimisme. Je komt glimlachend weer naar buiten. 20.30 uur. 10 euro.

SPLASH NIJMEGEN

25 mei, Waalkade

Na het succes van vorig jaar komt glijfestijn Splash nu met een nog langere, bredere én steilere waterslide. Op de trappen naast het casino en uitkomend op een heerlijk strand met chill-outstoelen. 23.00 uur. 16,50 euro.

Een markt voor smaakmakers

Veel festivals zijn begonnen met een of meer muziekpodia, en plakten daar later een festivalmarkt aan vast. De SMKMRKT – de naam zegt het al – doet dat andersom: de hippe markt met vintagekramen, foodtrucks en jawel, ook wat live muziek, ontwikkelt zich steeds meer tot een volwaardig festival.

Tekst: Mirte van Rooijen / Beeld: We Do

Move over, Pinkpop: van 3 tot en met 5 juni vindt in de Vasim de vierde editie plaats van het SMKMRKT Pinksterfestival. Het is een van de drie grote evenementen die SMKMRKT organiseert. Naast dit festival zijn er ook SMKMRKT Labyrint tijdens de Vierdaagsefeesten en het SMKMRKT Winterfestijn rond de kerstdagen. Het zijn drie verschillende festivals, die muziek, bijzonder eten, de markt en een goede sfeer gemeen hebben.

De vaste bezoeker zal tijdens het vierde Pinksterfestival enkele ver-

schillen opmerken. Zo is de toegang gratis. "Want tegenwoordig hangt overal een prijskaartje aan, en mensen hebben al genoeg vaste lasten", zegt Alba Otten Hernández, een van de organisatoren. Ook is het muziekprogramma flink uitgebreid. De headliners zijn artiesten van naam: The Kik en troubadour Lucky Fonz III. Hieromheen staat een groot aantal minder bekende bands en dj's geprogrammeerd.

Maar de SMKMRKT is geen SMKMRKT zonder smaakmarkt. In letterlijke zin kun je je smaakpapillen laten kietelen door het culinaire aanbod van de vele foodtrucks. Maar Otten Hernández trekt het begrip ook breder: denk aan kleding, accessoires en interieur. Hierom staat in deze editie voor het eerst de NYMA Pinkstermarkt samen met een vlooi-enmarkt in het middelpunt.

Op de Pinkstermarkt kun je je studielening verbrassen bij de aanwezige marktkooplui, maar kun je ook

zélf vintage kleding en spullen verkopen om je povere banksaldo te spekken. Met deze toevoeging onderscheidt SMKMRKT zich van andere festivalmarkten. "Zie het als een moderne twist in het oude markt-principe", aldus Otten Hernández. "De koppeling met je festivalherinneringen maakt je aankopen bovendien extra waardevol."

Het is al langer een trend om tweedehandsspullen te verkopen op festivals als Down the Rabbit Hole, of tijdens speciale evenementen, zoals die van Vintage People, waar ouderen hun kleding aan jongeren doorverkopen. Maar juist dat je er vintage schatten kunt kopen van je medefestivalgangers, maakt de markt van SMKMRKT uniek. En uniek is ook de manier waarop het SMKMRKT Pinksterfestival zich heeft ontwikkeld van een markt met randprogramma en lekker eten, tot een uitgebalanceerd, compleet festival met muziek, foodtrucks en vintage. ★

ZIEN

MAARTEN VAN GESTEL (22) STOPTE MET DE FILMACADEMIE OM FILOSOFIE TE GAAN STUDEREN IN NIJMEGEN.

ALIEN: COVENANT

Vanaf 18 mei,
Vue en CineMec

De eerste was griezelen, de tweede knallen, de derde *creepen* en de vierde in slaap vallen. Nu gaat regisseur Ridley Scott terug naar de doodenge roots van de legendarische filmserie.

THE HANDMAID'S TALE

Streamen of downloaden

Verfilmingen zijn ouderwets, dus 'versierden' ze Margaret Atwoods dystopische klassieker. Het resultaat is een page-turner aan afleveringen.

FILM FOR THOUGHT

23 mei, Collegezalen-
complex

Ook teleurgesteld in dat zogenaamde homopersonage uit *Beauty and the Beast*? Je hebt geluk. Het filmfestival van Cultuur op de Campus gaat dit jaar onder meer over gender en racisme in Disneyfilms.
19.00 uur. 5 euro.

LUISTEREN

TED VAN AANHOLT (21) IS BACHELORSTUDENT FILOSOFIE, RECENSENT BIJ 3VOOR12 GELDERLAND EN CONCERT-FOTOGRAAF.

NEIL COWLEY TRIO

14 mei, LUX

Een must voor liefhebbers van filmmuziek. Bezwerende instrumentale soundtracks op de grens van de jazz. Neil Cowley werkte mee aan de eerste twee albums van Adèle.
20.30 uur. 22 euro.

THOMAS AZIER

24 mei, Doornroosje

On-Nederlands goed. Soulvolle elektroballads en wave-

anths die ontstonden in Berlijn en Parijs. Live voegt de uitstraling van Azier een extra dimensie toe.

20.15 uur. 17,50 euro.

PAUL WELLER

10 juni, Doornroosje

The Modfather, grondlegger van het britpopgenre. Blur, Oasis en Arctic Monkeys noemen hem hun grootste inspiratiebron. Al veertig jaar actief én relevant.
20.15 uur, 35 euro.

LEZEN

JORDI LAMMERS (20) IS STUDENT NEDERLANDS EN VOORMALIG CAMPUS DICHTER VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT.

DICHTERBIJ DE FILOSOFIE

24 mei, Paraplufabriek

Op deze avond werpen filosofen en kunstenaars hun licht op creativiteit. Wat houdt creativiteit eigenlijk in?
20.00 uur, 5 euro.

BOEK OP DE BANK

8 juni, Nijmegen Centrum

Een avondje bankhangen én je literaire helden zien: Boek op de Bank maakt het mogelijk. Luister vanaf je luie stoel naar bekende namen als Micha Wertheim, Roos van Rijswijk en Saskia de Coster.
20.00 uur, 12,50 euro.

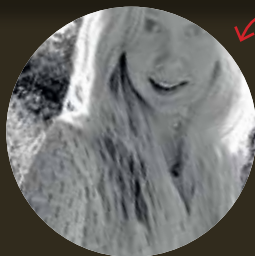
WINTERTUINSESSIE

25 mei, Honigcomplex

Tijdens de literaire avond Tell me a good story behandelt schrijfster Lisa Weeda de unieke kwaliteiten van alternatieve vertelvormen zoals films, games en virtual reality.
20.00 uur, 5 euro.

about THE DUTCH

Katariina Keskitalo

Katariina Keskitalo is a Finnish student living in Nijmegen, studying Arts and Culture Studies. She has a Dutch boyfriend from Breda, so she is not a complete stranger to the Dutch culture. Katariina sees similarities and differences in the bicycle culture. "The Finnish also love to ride their bicycles, but we are a lot

more protective. Here in the Netherlands, I see moms just pushing their little kid into traffic like it is no big deal. I think it's bizarre but probably a good approach to teach children how to ride a bike. In general, the Dutch are more informal compared to the Finnish. I was watching a tv-show, I think it was Voetbal Inside, and the

presenters were sipping a beer while they were discussing football. That would absolutely not happen in Finland. She likes the Dutch nightlife. "Oh don't get me started on how different that is. First of all, alcohol is super expensive in Finland. Also, we usually go to nightclubs. So we need to pay to get in and then we stay in the same nightclub the whole night. I like the little

cafés here, it makes everything just so *gezellig*." "People say I probably do not have problems with the Dutch weather because I'm used to the cold. But it's not like I'm immune to cold weather, I hate it in fact." So there is nothing you miss about Finland? "I miss our rye bread. The Dutch bread is just so tasteless."

Tekst: Auke Roos
Illustratie: JeRoen Murré